

جويس مايه ر

شيوازيكي نوئي زيان

تيگه‌يشتن له واتاي
قبولکردني مه‌سيح

شیوازیکی نوئی ژیان

تیگه یشتن له واتای قبولکردنی مه سیح

Email: jamala@worksmail.net

Email: contact@handofhelp.info

Skype: jamalabumajd

www.handofhelp.info

UK: +44 (0) 7966 610944

Iraq: +964 (0) 751 792 5515

iraq, erbil, Ankawa, Hershesh 28 / 23

- ناوی کتیب: شیوازیکی نویی ژیان
- نووسەر: جۆیس مایەر
- وهرگێرانی: ئەندازیار سروش & نەریمان تاهیر
- چاپی یەكەم، ۲۰۱۸
- چاپخانه:
- تیراژ:
- ژمارە ی سپاردن:

مافی چاپکردنی لەلایەن رێکخراوی هاند ئۆف هیلپ پارێزراوه

هه‌موو ئایه‌ته‌کانی له چاپی کوردیی سۆرانی ستانده‌ره‌وه (KSS) وه‌رگه‌ی‌راوه. هه‌موو مافه‌کانی پارێزراوه.

ناوه پۆك

لايه په

- ١ به شى يه كه م: گرن گترين بريارى ژيان
- ٥ به شى دووه م: هه موومان گونا همان كر دووه
- ١١ به شى سييه م: كاتى خو به ده سته وه دانه
- ١٧ به شى چواره م: شيوازيكي نوئي ژيان
- ٢٥ به شى پينجه م: شيوازيكي نوئي بير كرده وه
- ٣٣ به شى شه شه م: شيوازيكي نوئي قسه كردن
- ٣٩ به شى هه وه ته م: شيوازيكي نوئي له خو پ روانين
- ٤٥ به شى هه شته م: گوپيني ترس بو باوه پ
- ٤٩ به شى نوويه م: چيژ له ژيان وه ربگره

به شی یه کهم

گرنگترین بریاری ژیان

ئایا له ژیانی خوۆت رازی نیت؟ ئەگەر رازی نیت، ئەوا تۆ تهنها نیت. ژمارهیهکی بێشوماری خەلک ماندوون، نیگه‌رانن، پووچن و کامل و ته‌واو نین. هه‌ندیك كه‌س ئایینیان به‌کارهێناوه به‌ ئومیدی ئەوهی که چاره‌سەری هه‌سته‌کانیان بدۆزنه‌وه، به‌لام له‌ راستیدا کوۆل و باریان به‌ یاساگه‌لیکی مردوو و بێمانای ئەوها قورسکراوه که ناتوانن جیبه‌جیی بکه‌ن. ئەگەر ئایینت تاقی کردووته‌وه، ئەوه واتای ئەوه ناگه‌یه‌نیت که تۆ خوداشت وه‌کو چاره‌سەری ژیانی پڕ له‌ پووچی و بێزاری و گوناهاوی تاقی کردووته‌وه.

ئەگەر پێویستت به‌وه‌یه که خوۆشه‌ویستت به‌رامبه‌ر ده‌ربپردی، ئەگەر پێویستت به‌ هاوڕییه، ئەگەر ده‌ته‌ویت گوناگه‌کانت به‌خشی، وه‌ ئەگەر داها‌تووێکی پڕشنگدارت ده‌ویت... عیسا‌ی مه‌سیح وه‌لامه‌که‌یه. عیسا‌ چاوه‌ڕێیه که ژیانیکی نووت پێ به‌خشی و بتکاته به‌ده‌یه‌تروێکی نوێ.

ئەگەر به‌م ژیا‌نه‌ی ئیستات رازی نیت، ده‌بیت شتیک بگۆریت. ئەگەر به‌رده‌وام ئەو شتانه بکه‌ین که هه‌میشه کردوومانه، ئەوا ئەو ژیا‌نه‌مان ده‌بیت که هه‌میشه هه‌مانبووه. ده‌بیت بریارێک به‌هیت، که گرنگترین بریاری ژیا‌نته.

ئهم بریاره گرنگتره له‌ هه‌لبژاردنی ئیش و کار، له‌ کوێ ده‌چیته‌ زانکو، له‌ گه‌ل کۆ هاوسه‌رگیری ده‌که‌یت، چۆن سه‌رمایه‌گوزاری به‌ پاره‌که‌ت ده‌که‌یت، یاخود له‌ کوێ ده‌ژیت. ئهم بریاره په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌ ژیا‌نی هه‌تاهه‌تاییه‌وه. ژیا‌نی هه‌تاهه‌تایی واته‌ کاتی بۆ کۆتایی، بۆیه هه‌ر یه‌ک له‌ ئیمه‌ پێویسته‌ بزاین له‌ کوێ ئەو کاته به‌سه‌ر ده‌به‌ین. له‌ دوا‌ی مردنی جه‌سته‌یی، ژیا‌ن هه‌یه. کاتیک

دهمريت، واز له ژيان ناهيښت، تنها نهويه كه له شوښنكي ديكه دا ده ژيت. ده گوتريت كه مردن وه كو نه وه وايه كه به ښو درگايه كي خولوه دا تپه پريت. زور به ساده يي شوښنكي به جيده هيليت و ده چته شوښنكي ديكه.

ايا ده ته ویت لیره له سهر زهوی په یوه نديت له گه ل خودا هه بیت و بؤ هه تاهه تايه له گه ليدا بڅيت؟ نه گهر وه لامه كه ت به ليه، نه وا ده بیت عيسای مه سيح وه كو رزگار كاري خو ت قبول بكه يت. ټيمه هه موومان گونا همان كړدوه، بويه پيوستمان به رزگار كاري كه. خودا تاكه كورې خو ي نارده سهر زهوی بؤ نه وه ي سزای گونا هه كاني ټيمه بدات. نه وه له خاچ درا و خوښي بيتاواني خو ي رشت بؤ نه وه ي بتوانيت باجي گونا ه و تاوانه كاني ټيمه بدات. نه وه مرد و نيژرا و له پوژي سييه مدا زيندوو بؤ وه و ئيستا له ئاسمان له دهسته راستي خودای باوك دانيشتوه. عيسای مه سيح تاكه ئوميدی تويه بؤ به ده سه ټينانی ناشتی و خو شوی و راستودروستی له به رده م خودا.

كتيبي پيرو ز پيمان ده لیت كه نه گهر ه مانه ویت گونا هه كانمان به خشريت، نه وا پيوسته دان به گونا هه كانماندا بنين و دان به وه شدا بنين كه عيسا په روه ردگارمانه، هه روه ها له قوولايی دلمانه وه باوه ر بكه ين كه خودا له مردن هه ليستانده وه.

«نه گهر به ده مت دانت پيدا نا كه عيسا په روه ردگاره و به دل باوه پت كړد كه خودا له ناو مردووان هه ليستانده وه، رزگار ده بيت.» (رؤما ۱۰: ۹)

نهم جوړه باوه ره زياتره له رازيوونكي ناخ و ده روون، برپاريكي راستگو يانه يه و پيوسته له قوولايی دلوه و بيت. زور كه س باوه ريان به وه هه يه كه خودايه ك بوونی هه يه، به لام هه رگيز خو يان پي نه سپاردوه. خودا نووسه ري ژيانه، ده يه ویت كه به وپه ري رازيوون و خوشحاليه وه ژيانی خو تی پی به خشيته وه. خودا به ويست و ئيراده ي ئازاده وه تو ي به ديهيئاوه، بويه فشارت بؤ ناهيښت

كە ئەو ھەلبۇزپىرىت. بەلام ھەلبۇزاردن و ھەلنەبۇزاردنى خودا كار دەكاتە سەر چۆنپەتى ژيانت لەسەر زەوى، ھەروەھا بىرپار لەسەر ئەو دەدات كە لە دواى مردنت دەتەوئىت ژيانى ھەتاهەتايى لە كوئى بەسەر بەپەيت.

ئايا بە باشى ژيانى خۆت بەرپۆ ھەردووه؟ ئەگەر وەلامەكەت نەخىرە، بۆچى ژيانت نادەپتە ئەو كەسەى كە توئى دروستكردووہ و زۆر باشتەر لە خودى خۆت تو دەناسىت؟ ئەگەر ئۆتۆمبىللىك بىكپم و پاشان كىشەپەكى بو دروست بىت، ئەوا دەپپەمەوہ بو لای ئەوانەى كە دروستيان كرددوہ بو ئەوہى بتوانن چاكى بكەنەوہ. بو خوداش ھەمان شت پاستە. ئەو توئى دروست كرددوہ و زۆرى خۆشەوئى. ئەگەر ژيانى خۆت بەدل نىپە، ئەوا بىگەرپنەوہ بو لای ئەو بو ئەوہى ژيانت چاك بكاتەوہ.

ھەروەك پىشتەر گوتم، ھەتا بىرپار نەدەپت، ھىچ شتىك ناگۆرپت. دەتەوئىت بىپتە شوئىنكەتووئى مەسىح؟ ئامادەى كە نە تەنھا گوناھەكانت بە خودا بسپىرپت بەلكو ژيانىشت؟ ئامادەى كە پىشت بەكەپتە رىگا پر لە گوناھەكانت و فىرى ئەوہ بىت كە چۆن لەگەل خودا و بو خودا بۇپت؟ ئەگەر واپە، بەردەوام بە لە خوئىندەوہى ئەم پەرتووكە، چونكە ژيانىك لە چاوپروانى تۆدایە كە لە سەرووى باشتىر شتەوہپە كە ھەرگىز بە مېشكدانەھاتىپت. ئەم ژيانە نوپپە لە بەردەست ھەموو كەسىكدایە. ھىچ كەسىك پىشتگوئى و فەرامۆش نەكراوہ. خودا بەم شىپوہپە باسى داھاتووت دەكات:

«خۆم ئەو پلانە دەزانم كە بو ئىپوم دارشتووہ، پلان بو ناشتى و گەشەسەندنى ئىپوہ نەك بو زىانتان، بو ئەوہى دواپوژ و ھىواتان بەمى.» ئەوہ فەرمائىشتى يەزدانە.» (يەرميا ۲۹: ۱۱)

ھىچ كەسىك ناتوانىت لە جىگەى تو بىرپار بدات. ھى توپە و تەنھا تو

دەتوانیت بریار بدەیت. دەتەوئیت چ جورە ژیانیکت هەبیت؟ ئایا بە راستی دەتەوئیت شوین ئەو نمونانە بکەویت کە ئەمڕۆ لە کۆمەلگەدا دەبینیت؟ وشەى خودا دەئیت: «لەبەر ئەوەى هیچمان نەهیناوە بۆ جیهان، ئاشکرایە ناتوانین هیچیشى لى ببەینە دەرەو» (یەكەم تیمۆسائوس ۶: ۷). خودا ئەلفا و ئۆمىگا^۳، سەرەتا و کۆتایە. لە سەرەتادا خودا هەبوو، لە کۆتاییشدا خودا دەبیت. هەموو کەسێک لەبەردەم خودا رادەووستیت و حیسابى خۆى دەداتە خودا (رۆما ۱۴: ۱۲). ئیستا کاتى ئەو یە کە خۆمان بۆ ئەو ئەمادە بکەین. من هەمیشە دەئیم: «ئامادە بیت یان نە، عیسا دیتەو» ئیستا خۆت ئەمادە بکە، ئیستا بریارى دروست بدە، چونکە لەوانە یە پاشان درەنگ بیت.

a ئەلفا و ئۆمىگا دوو پیتی سەرەتا و کۆتایى رەنووسى یۆنانیە، کەوا پەیمانى نوێ (ئینجیل) بەم زمانە نووسراوە. بە واتای (ئەلف هەتا یی) دیت.

به‌شی دووهم

هه‌موومان گوناھمان کردووہ

گوناه سەرپێچکردنی ئەنقەستە لە بەرامبەر ویست و ئیرادەی زانراوی خودا. هه‌موومان گوناھمان کردووہ. هیچ کەسێک لەسەر زەوی نییە کە گوناھی نەکردبێت (رۆما ۳: ۲۳، ژیرمەندی ۷: ۲۰). ئەو هەوڵە ناخۆشەکەیه، بەلام هەواییکی خۆشیشمان هەیه، ئەویش ئەوێهێه کە دەکرێت هه‌موومان ببەخشرین و بینه کەسائیکی راستودروست لەبەردەم خودا.

«لەبەر ئەوێهێه هه‌موو گوناھیان کرد و لە شکۆی خودا کەوتن و بەخۆپراییی بە نیعمەتی ئەو بێتاوان کران، بەو کرپنەوێهێه کە لە پڕیگەیی عیسا مەسیحەو هەیه.» (رۆما ۳: ۲۳-۲۴)

عیسا پێشوخەت باج و بەهای گوناھەکانتی داو؛ ئەوێهێه کە لەسەر تۆیە بریتییە لە باوەرکردن و وەرگرتنی. ئەگەر بێتو دان بە گوناھەکانتدا بنییت و پیت ناخۆش بێت کە گوناھت کردووہ، ئینجا نامادەیی ئەوێهێه تیدا بێت کە تەواو لێیان دوور بکەوێتەو، ئەوا خودا لیت خۆشەبێت و دەتکاتە کەسێکی نوێ.

«ئەگەر داھمان بە گوناھەکانماندا نا، ئەوا خودا دڵسۆز و دادپەرورە، تەنانەت لە گوناھەکانمان خۆشەبێت و لە هه‌موو ناپەرەواییەکان پاکمان دەکاتەو.» (یەکەم یۆحەنا ۱: ۹)

پێویستە چاوەڕپیی بیت هەتا خودا کاریکت بۆ دەکات. ئەو پێشوخەت ئەوێهێه کردووہ کە دەبواوە بیکردبا. ئەو تاکە کوری خۆی بەخشی بۆ ئەوێهێه لە جیگەیی ئیمە ھەریت، چونکە تەنھا قوربانییەکی کەمڵ و بێگوناھ دەتوانیت باج و تاوانی گوناھەکانی ئیمە بدات. دادپەرورە بەدیھاتووہ، بۆیە لە پڕیگەیی باوەرکردن

به عیسیای مه سیح و دروستبوونی په یوه نندیه کی نژیک له گه لّ خودا له ریگه ی مه سیحه وه، ئیستا ده توانین ئازادانه بژین. ئیمه خو مان به ته نها ناتوانین بچینه به رده م خودا - پیویستمان به پاریزهر و داکوکیکار هه یه. پیویستمان به که سیکه تا کو بکه ویته نیوان ئیمه و خودا - نه و که سه ش عیسیای مه سیحه. عیسا بو شایبی نیوان ئیمه و خودای پر کرده وه، نه و بو شایبه ی که گونا هه کامان دروستیان کردوه، هه روه ها عیسا ده مانباته لای خودا.

وه کو چو ن باوک له نیو مندال دایه و مندال خوین و دی ئین نه ی و کړومو سو می باوکی هه لده گریت، خوداش له نیو عیسا دایه و هه موو جبهان له گه لّ خویدا ناشت ده کاته وه. خودا نه و خه لکه ی خو شده ویت که به دیهیناون، ئاماده نیبه به بی داینکردنی ریگه چاره یه ک ببینیت که فروشراون و بوونه ته کو یله ی گونا ه. عیسیای مه سیح ریگه چاره که یه!

گونا ه ده بیته هو ی هی نانی نه فره ت

وشه ی خودا ده لیت که به هو ی گونا هه کامانه وه سزا ده درین (سه ر ژمیری ۲۳:۳۲). گونا ه ده بیته هو ی نه فره ت و گو پرایه لیش ده بیته مایه ی به ره که ت (دواوتار ۲۸). له وانیه بو ماو یه کی دیاریکراو وا ده ر بکه ویت که که سیک به سه ر گونا هه کانیدا زال بووه و ژیا نی وه کو هه ر که سیکی دیکه باشه، به لام له کو تایدیدا هه میسه به لگه ی نه وه ئاشکرا ده بیت که کو مه لیک بریاری دیاریکراویان داوه.

کاتیک له جیا تی گو پرایه لیی له خودا، گو پرایه لیکردن له گونا هه لده بژیرین، نه وا گیامان تووشی ناخو ش و نه هامة تی ده بیت. مرو ف ته نها له جه سته و ئیسقان پیکنه هاتووه. مرو ف رو ح و گیانی هه یه که می شک و ویست و هه ست و سو ز له خو ده گریت. که سایه تی مرو ف پیکده هی نیت. گونا هباران می شکیان

له ئازار و ناخۆشیدایه و پېر له حهسرهت و نههامهتی، ههر شتیک ته نجام بدن یاخود ههر شتیک به دهست بهینن، ناتوانن به ته واوی بۆشایی ناخیان پر بکهنه وه و ههست به ئاسوودهیی و رازیوون بکهن. کیشهی دهروونیان ههیه. له بهر ئهویه که بریاریان داوه خۆیان ژيانی خۆیان بهرپوه ببهن، کاتیک شتهکان به ئارهزووی ئهوان نارۆن، بېزار و تووره دهبن (له رووی دهروونیه وه دهشیوین). هیچ شتیک له باره ی رپگه ی باوه پوه نازانن. متمانهدردن به یهزدان - هیژ و توانیه که که گه وره تره له خۆیان - به لایانه وه شتیک ناپروونه و قابیلی تیگه یشن و درکردن نییه. ههرگیز گیانیان ناحه سته وه چونکه ته نها ئه و که سه ده توانیت بچیته شوینی هه سانه وه ی یهزدان که باوه ری بیته تی (عیبرانییه کان ۴: ۳).

به ئی، ژيانی پر له گناه، ژیانیکه پر له نه فرهت که هیچ شتیک باشی لیوه دهرناچیت. خودا به م شیوهیه باسی ئاکامی ئه و که سه ده کات که هه ول ده دات دوور له و بژییت:

«تهنگ به مروف هه لده چنم، وه ک کویر به په لکوتان دهرۆن، چونکه دهرهق به یهزدان گوناهیان کرد. ئینجا خوینیان وه ک خۆل دهرژییت و هه ناویشیان وه ک زبل. نه زیو و نه زپه که یان ناتوانن دهربازیان بکهن، له رۆژی تووره یی یهزدان.» (سه فه نیا ۱: ۱۷-۱۸)

ئهم ئایه تانه ترسناک و تۆقینه رن، به لام ناییت بیته مایه ی ترسانی شوینکه وتوو ی راسته قینه ی عیسا ی مه سیح. ئه وانه که شوینکه وتوو ی عیسان، ههرگیز مه حکوم و تاوانبار ناکرین (یۆحه نا ۳: ۱۸).

تاوان و تاوانباری

تاوان هاوری و هاوده می به رده و امی گونا بهاره. له وانه یه به مه به ستی

پشتگوځخستنې زور شتی جياواز نه نجام بدات، به لّام له قوولایي ناخيه وه ده زانیت که ژيانی باش نییه. عیسا ده فرمویت که گونا هباران ناتوانن له تاوان رابکه ن (یوحنا ۹: ۴۱).

کتیبی پیروژ له دوو په یمان پیکهاتووه، په یمانی کون و نوځی. په یمانی کون به ناوکه پیدا دیاره که «کونه». نیشانه ی به لّین و په یمانی کونه، نه و به لّینه ی که خودا به کار په پنا بو دپوشینی گونا هی خه لک هه تا کاتی هاتی عیسا بو نه وه ی په یمان و به لّینیکی نوځی رابگه یه نیت. له ریگه ی دواکه وتنی سیسته میکی قوربانیکردن له پیناو گوناهدا، گونا هی خه لکی داده پو شرا، به لّام هه رگیز به ته واوی نه ده سرپا یوه. گونا هه که هه میسه ده مایه وه. به لّام له په یمانی نویدا و له ژیر به لّین و په یمانه نویکه دا تیمه قوربانیه کی ته واو و کامل و کوتاییمان هه یه که گونا هانا پو شیت، به لّام به ته واوی ده یسرپته وه و نایه لّیت. نه که هه ر ته نها گونا هه سرپته وه، به لکو نه و تاوانه ش ناهیلّیت که له گه ل گونا هه که دایه.

تکایه له سه رخو نه م ئابه تانه ی خواره وه بخوینه وه و به وردی بیر له هیزی نه و په یامه بکه وه که هه لّیان گرتووه. هه موو ئابه ته کان له (عیبرانییه کان ۱۰) وه رگیراون.

«به م خواسته ی خودا به یه ک جار به هوځی پیشکه شکردنی جهسته ی عیسا ی مه سیحه وه پیروژ بووین.» (عیبرانییه کان ۱۰: ۱۰)

«به لّام کاتیک مه سیحی کاهین له جیاتی گونا هه یه ک قوربانی بو هه موو کاتیک پیشکه ش کرد، له دهسته پراستی خودا وه دانیشته.» (عیبرانییه کان ۱۰: ۱۲)

«یه زدان ده فرموځی، نه مه نه و په یمانه یه که له دوا ی نه و پروژانه له گه لّیان ده یبه ستم، فیرکردنه کانم ده خه مه ناو دلّیان و له ناو میشکیان ده نیووسم. پاشان

دەفەر مۆیت: لەمەودوا گوناھ و تاوانەکانیان بەبیری خۆم ناهێنمەوه. ھەر وہا
لەبەر ئەوێ خۆینی مەسیح بەسەر دلماندا پرژێترا تاكو له وێژدانی خراپ
پاکمان بکاتەوه، جەستەشمان بە ئاوێکی پاک شوستراوه، با بە دێکی راست و بە
متمانەیی تەواوی باوەر بچینە بەردەم خودا.» (عیبرانییەکان ۱۰: ۲۲)

ئەو ئایەتەنە لە زۆر شتی گەرم و جوانان پێ دەئێن. یەكەم شت ئەوێ كە
عیسا یەك جار و بۆ ھەموو كەسێك بوو قوربانی، وە چیتەر پێویست ناکات
ھیچ قوربانییەكی دیکە ئەنجام بدرێت. لەژێر سایەیی پەیمانێ كۆن، بەردەوام
دەبوا یە قوربانی ئەنجام بدرابا، لەگەڵ ئەوێ شدا ھەرگیز گوناھەكان بە تەواوی
پاک نەدەبوونەوه. عیسا بوو قوربانییەك كە بۆ ھەموو كاتێك باشە و گوناھ و
تاوانیش دەسپێتەوه.

لە رووی یاساییەوه تاوانەكە سەردراوەتەوه، بەلام تاکی باوەر دار ھێشتا دەبیت
فێری ئەوێ بیت كە چۆن دوور لە ھەستەكانی تاوانباربوون ژیان بەسەر ببات.
لە راستیدا، ژیانێ نوێ كە لە پێناوی مەسیحە پێویستی بەوێه كە ئەو كەسە
فێر بیت چۆن دوور لە ھەستەكانی بژییت. نابیت چیدیكە رێگە بدات كە
ھەستەكانی بەرپێوێ ببات. دەبیت فێری وشەیی خودا بیت و جێبەجێی بکات،
بەبێ ئەوێ گەرمی بە ھەست و سۆزەكانی بدات. ئەو ژیانەیی كە پەرە لە
گوێراپەڵی بەرەكەتێك لەگەڵ خۆی دەھێنیت كە ناکریت بە ھیچ شتیکی دیکە
بەراورد بكریت.

به‌شی سییه‌م

کاتی خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانه

پیش‌وه‌خت مه‌سیحت قبول کردوو و ئه‌م کتیبه‌ به‌کار دینیت بو ئه‌وه‌ی له ده‌ستپێکردنی ژبانی نوێتدا له‌گه‌ڵ مه‌سیح هاوکاریت بکات، یاخود ئه‌م کتیبه‌ت پێدراوه و به‌وه‌ هیوایه‌ی که ئاماده‌یه‌ی ئه‌وه‌ت تیدا بێت که ئیستا ئه‌و بریاره بده‌یت.

(یوحنا ۳: ۱۶) ده‌لێت: «له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودا ئه‌وه‌نده‌ جیهانی خۆشویست، ته‌نانه‌ت کوره‌ تاقانه‌که‌ی به‌ختکرد، تاكو هه‌رکه‌سیك باوه‌ری پێ به‌ییت له‌ناو نه‌چیت، به‌لكو ژبانی هه‌تا هه‌تایی هه‌بیت.»

با باسی چیرۆکیك بکه‌م که یارمه‌تیت ده‌دات له‌ هێز و توانای ئه‌و نایه‌ته‌ تێگه‌یت.

له‌ شاری شیکاگو، له‌ شه‌ویکی سارد و تاریکدا که به‌فریکی زۆر باریوو و دنیا به‌ستبووی، له‌ کونجێکدا کورپکی بچووک سه‌رقالی پوژنامه‌ فرۆشتن بوو. خه‌لکی ئه‌وه‌نده‌یان سه‌رما بوو که له‌ مال نه‌ده‌هاتنه‌ ده‌ری، مندا له‌ که‌ش به‌ راده‌یه‌ک سه‌رمای بوو که له‌ خه‌می فرۆشتی پوژنامه‌کانیدا نه‌بوو. پوژنامه‌ فرۆشه‌که‌ چوو له‌ پۆلیسیک و پپی گوت: «به‌رێزم، ئایا تو ده‌زانیت که کورپکی هه‌زار له‌ کوێ ده‌توانیت شوپنێکی گه‌رم بو نووستن بدۆزیته‌وه‌؟ وه‌کو ده‌زانیت من له‌و کونجه‌دا له‌ خوار دۆله‌که‌وه‌ له‌نیو سندوقیکدا ده‌خه‌وم که ئیستا بی ئه‌ندازه‌ سارده‌. به‌راستی زۆر باش ده‌بوو ئه‌گه‌ر شوپنێکی گه‌رم بو نووستن ده‌ست بکه‌وێت.»

پۆلیسه‌که‌ ته‌ماشه‌یه‌کی مندا له‌که‌ی کرد و گوتی: «باشه‌، من پیت ده‌لیم چی

بکه‌یت. بهو شه‌قامه‌دا بپړو خواره‌وه و هه‌تا ده‌گه‌یته ئه‌و ماله سپیبه گه‌وره‌یه،
ئینجا له ده‌رگای ماله‌که بده. کاتیک هاتنه ده‌ره‌وه، ته‌نھا بللی «یو‌حه‌نا ۳: ۱۶»،
ئینجا ئه‌وانیش یه‌کسه‌ر رپگه‌ت ده‌دن بچیته ژوره‌وه.»

منداله‌که‌ش رپک وای کرد. چوو به‌رده‌م ماله‌که و له ده‌رگای دا، ژنیک وه‌لامی
دایه‌وه. منداله‌که سه‌ری به‌رزکرده‌وه و گوتی: «یو‌حه‌نا ۳: ۱۶.»

خامه‌که گوتی: «وهره ژوره‌وه.»

خامه‌که کوره‌که‌ی برده ژوره‌وه و له‌سه‌ر کورسیبه‌ک له‌به‌رده‌م ناگردانیکي
گهرمدا داینشانند و خوئی رپوشت. له دواي ئه‌وه‌ی که چند خوله‌کیک له‌وئی
دانیشت، بیری کرده‌وه و گوتی «یو‌حه‌نا ۳: ۱۶» - تیناگه‌م، به‌لام به‌دلناییه‌وه
ده‌بیته هوئی گهرمکرده‌وه‌ی کورپیک که سه‌رمایه‌تی.

پاشان خامه‌که گه‌رایه‌وه و پئی گوت: «ئایا برسیته‌؟»

«له‌راستیدا، توژیک برسیمه. دوو رپوژه‌ نام نه‌خواردوو، بوئه پیم وایه ده‌توانم
هه‌ندیک نان بخوم.»

خامه‌که منداله‌که‌ی برده چیشخانه و له‌سه‌ر کورسیبه‌ک داینا که میژیکي
له‌به‌رده‌م بوو جوړه‌ها خوراکی خوئی له‌سه‌ر بوو. ئه‌وه بوو منداله‌که ئه‌وه‌نده‌ی
خوارد هه‌تا ته‌واو تیر بوو. ئینجا بیری کرده‌وه و گوتی «یو‌حه‌نا ۳: ۱۶» - لپی
تیناگه‌م، به‌لام دلنایام له‌وه‌ی که مندالی برسی تیر ده‌کات.

ئینجا منداله‌که‌ی برده نهومی سه‌ره‌وه بو حه‌مام که بانوییه‌کی زور گه‌وره‌ی
هه‌بوو پر بوو له ئاوی گهرم. منداله‌که چند خوله‌کیک له‌وئی مایه‌وه و جوان
جوان خووسا. ئینجا له‌دلی خوئی‌وه‌وه گوتی «یو‌حه‌نا ۳: ۱۶» - به‌راستی لپی

تیناگم، به لام به دنلیایه وه مندالئیکی چلکن پاک ده کانه وه. پاشان خامه که هات و جلو به رگی له بهر کرد و بردییه ژووریک و له نیو جیگه ی گهرم و نه رمدا داینا، ماچ و شه و شادی لیکرد، گلۆپه کانی کوژانده وه و رویشته. کاتیک له نیو ئه و تاریکییه دا پراکشابوو، له په نجه ره ی ژووره که وه ته ماشای دهره ی کرد که له و شه وه سارده دا به فر ده باری. له دلّی خوڤیه وه بیری کرده وه و گوتی «یوحننا ۱۶:۳» - لئی تیناگم، به لام به دنلیایه وه مندالئیکی ماندوو ده حه سیئته وه.

خامه که پوژی پاشتر دیسان منداله که ی برده وه سهر هه مان میزه گهره پر له خوارده که. که تیری خوارد، بردییه وه به رده م هه مان کورسی به رده م ناگردانه که. خامه که کتیبکی پیروزی هیئا و گوتی: «تو له یوحننا ۱۶:۳ تیده گه یت؟»

«نه خیر، خامه که م. تیناگم. به که م جار که له ژیاغدا گویم لئ بوویت دوینی شه و بوو کاتیک که پولیسیک پیی گوتم به کار بیهنم.»

خامه که کتیبکی پیروزی کرده وه و چووه سهر (یوحننا ۱۶:۳) و دهستی کرد به باسکردنی عیسا بو منداله که. ریک له لای ناگردانه که و له و ساهه دا منداله که دلّ و ژیانی خو ی به عیسا سپارد. له وئی دانیشت و بیری کرده وه و گوتی «یوحننا ۱۶:۳» - لئی تیناگم، به لام وا له مندالئیکی ونبوو ده کات که هه ست به ئاسایش و ئارامی بکات. - نوسه ری ئه م چیرۆکه نه ناسراوه.

ئپستا ئه گهر ئاماده ی که ژیاخت به خودا بسپییرت له ریگه ی وه رگرتنی کوره که ی عیسا ی مه سیح وه کو تا که باجی په سه ندرکراوی گونا هه کانت، هانت ده ده م که ئه م نویتز و نزیاه له گه لّ مندا بکه یت. وشه کان به ده نگی به رز بلّیوه و گوئی له هه موویان بگره بو ئه وه ی به تاییه تی لئی تیبگه یت.

خودای باوک، خو شمه ده ویی. ئه مرۆ به باوه ر دیمه لات و داوات لیده که م که له

گوناهه کانم خۆشبییت. عیسیای مه سیح من باوه ڤم پیتنه، باوه ڤم هه یه که له سه ر خاچ له بهر من گیانت سپارد، خوینی بیتاوانت له بهر من ڤشت، تو شوینی من و ئه و سزایه ی که شایانی بووم گرتنه ئه ستو. باوه ڤم به وه هه یه که تو مردیت، نیتزاییت و له ڤوژی سییه مدا له تپو مردوواندا هه ستایتیه وه. مردن نه ی توانی تو بگریته خوئی. تو به سه ر شه ی تاندا زال بوویت و کلیلی دۆزه خ و مردنت لی دوور خسته وه. من باوه ڤم به وه هه یه که تو هه موو ئه مانه ت له پیناوی مندا ئه نجام دا، چونکه منت خۆشده ویت. من ده مه ویت بیه باوه ڤداریک به مه سیح. ده مه ویت ته واوی ژیانم خزمه تی تو بکه م، عیسیای مه سیح. ده مه ویت فیری ئه وه بم که چۆن ئه و ژیانه نوییه بژیم که تو به لیت پتی داوم. عیسیای پیروژ من ئیستا تو قبول ده که م، وه خو م به تو ده به خشم. به و جوړه ی که هه م وه رمبگره، وه مکه به و شته ی که تو ده ته ویت.

عیسیای مه سیح سوپاس که ڤزگارت کردم. ڤرم بکه له ڤوخی پیروژت و هه موو شته پیویسته کانم فییر بکه. ئیستا من باوه ڤم به وه هه یه که ڤزگارم بووه، دووباره له دایکبوومه ته وه، وه کاتیک که ده مر م ده چمه به هه شت. خودای باوک، من چیژ له گه شته که م له سه ر زه وی وه رده گرم و له پیناوی شکۆمه ندی تو دا ده ژیم!

ئه گه ر به راستی و له ناخی دل وه ئه م نویژ و نزایه ت کردیت، ئه وا گرنگترین ڤریاری ژیانت داوه. گرنگ نییه که چ هه ستیکت هه یه، خودا گوئی له نویژه که ت گرتووه و وه لامی داوه ته وه. له وانیه هه ست به ناشتی و نارامی یان خوئی و شادی بکه ییت، ئاسووده یی یان ئازادی، هه روه ها له وانیه له ئیستادا هه ست به هیچ شتیک نه که ییت. چیتر ڤینگه مه ده که هه ست و سوژه کانت ژیانت به ڤیوه بیه ن. باوه ڤم به وشه ی خودا بکه، چونکه خودا وه فادار و دل سوژه و به لینه کانی جیه جی ده کات. عیسیای مه سیح ده فه رموئی:

«هه ركه سيك باوكم ده يداته من ديتنه لام، نه وه ش بيتنه لام، هه رگيز ده ريناكهم.»
(يوحنا ٦: ٣٧)

خودا به ليني داوه كه هه ميشه له گه لئت بيت، ته نانهت هه تا نه و كاته ي كه جيهان كو تايي ديت. له وانه يه هه ميشه هه ستي پي نه كه يت، به لام نه و هه ميشه له هه موو شو پنيكه. هه موو كاتيڪ چاوي ليتنه و به رده وام گرنگيت پي ده دات و چاود پريت ده كات. نه و خه مي هه موو نه و شتانه يه تي كه تو خه ميان ده خويت، وه به ليني داوه كه هه موو كيشه كانت بو چاره سه ر بكات. وه كو چون خودا ئيشيكي باشي له تودا ده ست پي كردوو، نه وه اش ته واوي ده كات و كو تايي پي ده هينييت (په يدا بوون ٢٨: ١٥؛ زه بووري ١٣٨: ٨؛ فيليبي ١: ٦).

پيرو زبا بيت لي ده كه م، ئيستا تو با شترين هاو پريت هه يه - عيساي مه سيح - له ژيانندا له م هاو پريه با شترت ناييت. ده توانيت با سي هه موو شتيكي بو بكه يت، چونكه هه ميشه ليت تيده گات (عيرانيه كان ٤: ١٥). نه و هه رگيز ره نت ناكاته وه يان تا وانبارت ناكات. هيج شتيك به لاي خودا وه نه وه نده گه وره نييه كه نه توانيت چاره سه ري بكات، وه هيج شتيكيش نه وه نده بچووك نييه كه نه توانيت ببينييت. خودا ده يه وييت كه له هه موو ريگاكاني ژيانندا داني پيدا بنييت و بانگه پشتي بكه يته نيو ته واوي ژيانته وه.

تو بوويت به به دي هه پز او پكي نو ي. شته كو نه كان به سه رچوون و شتي نو ي هات (دووهم كورنسو س ٥: ١٧). تو ده ستيكيكي نو يت ده بيت.

بنيگومان هه له ده كه يت - هه موومان هه له ده كه ين. ده بيت فيري زور شت بيت، ده ست به گه شتيك كردوو كه ته مه نيك ده خايه نييت. هه ميشه نه وه ت له بير بيت كه هه ركاتيڪ هه له ده كه يت، ده توانيت داوا له خودا بكه يت كه بته خشييت و پاك بكا ته وه. كاتيڪ گونا هيك ده كه يت، زوو تو به بكه. هه ول

مەدە ھېچ شتېك لە خودا بشارىتەو، چونكە ئەو پېشوەخت ھەموو شتېك دەزانىت.

خودا تۆى زۆر خۆشەوۆت. ھەمىشە خۆشیدەوۆت. ئەو پۆژانەى كە كارى باش دەكەيت خودا زياتر خۆشىناوۆى لەو پۆژانەى كە كارى خراپ دەكەيت. ئەو ھەمىشە خۆشیدەوۆى!

ئېستاش كاتى ئەو ھەىە كە باسى شىوازيكى نوۆى ژيان بكەين.

به شی چواره م

شیوازیکی نوئی ژیان

کاتیک که دهست به ژیانه نوئی که ده کهیت که تئیدا ده بیت بو خودا و له ریگهی خوداوه بژیت، بوت دهرده که ویت که زوریک له بنه ماکانی خودا پیچه وانه ی ریگا و شیوازه کانی ژیانی جیهانه. له راستیدا ئه وه جیهانه که پیچه وانه یه و پاشایه تی خودایه که راست و ریکه. ئیمه رانه هاتووین به وهی که به شیوازی خودا کاره کان ئه نجام بدهین، بوئه له سه ره تادا له وانه یه تیگه یشتی لئی هه ندیک زه حمهت و سه خت بیت.

له ئاوه لکیشان (ته عمید)

یه که م شت که تو وه کو باوه پرداری عیسای مه سیح ده بیت ئه نجامی بدهیت، بریتییه له له ئاوه لکیشان. له ئاوه لکیشان هیما و په مزیکدی دهره کییه بو ئه وهی که نیشانی بدهیت له ناخه وه بریارت داوه شوین مه سیح بکه ویت. کاتیک که سیک ده چیته ژیر ئاوه که وه، به واتای ناشتنی ژیانه کونه که ی دیت. ههروه ها کاتیک که له ئاوه که ده هیتریته دهره وه واتای ئه وه یه که هه ستاوه ته وه و دهست به ژیانیکدی نوئی ده کات. ئیمه له و ریگه یه وه گوپراه لئی فه رمانی خودا ده بین.

«ئهمه ش هیمای له ئاوه لکیشانه که ئیستا رزگارتان ده کات، نه ک سپینه وهی بیسی جهسته، به لکو به لینی ویژدانیکدی باش بو خودا، به هه ستانه وهی عیسای مه سیح.» (یه که م په ترؤس ۳: ۲۱)

«په ترؤس وه لامی دانه وه: «تۆبه بکه ن، با هه ریه که تان به ناوی عیسای

مه سیحه وه له ئاو هه لَبکیشریت بو لیخو شَبوونی گونا هه کانتان و روچی پیروژ به دیاری وه رده گرن.» (کرداری نیر دراوان ۲: ۳۸)

چوونه کلّیسا

شتیکی دیکه که من پیشنیاری نه جامدانی ده که م پیکدیت له به شدار یکردن له کۆبوونه وه کانی کلّیسا یه کی ناو خۆیی. وه کو چۆن دانیشن له گه راجدا ناتکات به ئۆتۆمبیل، به هه مان شیوه چوونه کلّیسا ش ناتکاته مه سیحی. ئیمه ته نهها له بهر نه وهی که پیره سمی چوونه کلّیسا نه جام ده دین، واتای نه وه نییه که ئیمه مه سیحین، به لام نه گه ر ئیمه مه سیحی بین نه وا ده بیت چه ز به وه بکه ین که خودا به رستین و په یوه ندییه کی توند و تۆلمان له گه ل خوشک و برا باوه رداره کا ماندا هه بیت. هه روه ها کلّیسا نه و شوینه یه که ئیمه تییدا فیتری وشه ی خودا ده بین.

بئگومان هه موو کلّیسا یه ک باش نییه. هه ندیکان له رووی ده ره وه باشن، به لام له ناوه وه هیچ شتیکی نه وتۆی باشیان پی نییه. نه گه ر سه ردانی کلّیسا یه ک ده که یت که وشه ی خودات ده ر خوارد نادات، هه روه ها هانت نادات که پوژانه په یوه ندیت له گه ل یه زاندا پته و و پته وتر بکه یت، نه وا به دوای کلّیسا یه کی دیکه دا بگه ری. کلّیسا ش وه کو دکتوره کان وان، هه موویان باش نین؛ به لام هه مووشیان خراب نین. ته نهها ده بیت نه وه بدوژیته وه که بو تو باشه. هه ندیک که س کلّیسا ی گه روه ی پی باشه و هه ندیکی دیکه هی بچووک. هه ندیک که س کۆمه له یه کیان له کۆمه له کانی دیکه به لاوه په سه ندرته، هه ندیک که سیش هه ن که کلّیسا ی بئایه نیان پی باشه، نه وانیه کی که سه ر به هیچ کۆمه له یه ک نین. نه وه ی که گرنگه نه وه یه به رده وام سه ردانی کلّیسا یه ک بکه یت. به و شیوه یه ده رفه تی نه وه ت ده بیت که نه و که سانه بکه یته ها ورپیت که له گه ل بیروباوه ری تو دا

ده گونجین، ههروهه لهسهه بهها و ئاکاری دروست تیکه له ببن، تاکو بتوانیت له پارایی و تاقیکردنه وه دنیایه کان خووت بپاریزیت.

برۆ بو کلێسایه ک که پیتوایه یارمهتیت ده دات تاکو له پرووی رۆحیه وه گه شه بکهیت. گرنکه که باوه پرداری نوئی زانیاری زۆر لهسهه باوه په که ی وه برگریت. نه گهر فیری شتی نوئی نه بیت و به ره و پیش نه چیت، نه وا مه ترسی نه وه ی هه یه که به ره و دوا وه بگه رپته وه، یا خود بگه رپته وه سهه ژیا نه کونه که ی.

کومه له ی بچووکی تایهت به خویندنی کتییی پیروژ بو باوه پرداری نوئی سوودیکی زۆری هه یه. له گروپ و کومه له ی بچوو کدا، به گشتی ده رفه تی نه وه ت هه یه که فیر بیت، پرسیار بکهیت، نویتز بکهیت و تو ش نویتز بو که سانی دیکه بکهیت. به و هبوا یه ی که کلێساکه ت گروپی خویندنی کتییی پیروژ یان کلێسای مائی دابین بکات که بتوانیت به شداری بکهیت. کلێسا ته نها شوینی نه وه نییه که فیری وشه ی خودات بکهن، به لکو شوینی نه وه یه که کار و خزمه تمان له چوارچۆیه یه ی جهسته ی مه سیح (کلێسا) به خودا ده برپین. به و جو ره ی که خزمهت ده کرییت، پیویسته تو ش خزمهت بکهیت.

پایه داربوون و په یوه ستبوون

پایه داربوون و جیگیربوون زۆر گرنکه. هوکاری نه وه ی که ژیا نم به و جو ره ی ئیستا خراپ و ویرانه، هوکاره که ی نه وه نییه که یه ک جار کاریکی هه له مان کردووه، به لکو هو ی نه وه یه که نه وه هه له یه مان به رده وام دووباره کردووه ته وه. نه جامدانی کاری دروست بو جاریک یان دووان، هاوکاریمان ناکات که نه و ژیا نه نوییه بژین که خودا بو ی داناوین. پیویسته کۆلنه ده ر بین و نه و کاره بکهین که ده زانیین ده بیت بیکهین، ته نانهت نه گهر چه زیشمان لئی نه بیت. ده بیت پایه دار

و جیگیر بین. خودا رۆحی خوکوئترۆلکردن و نهزم و ریکویکی پی به خشیویت (دووم تیمۆساوس ۱: ۷)، تاکه شتیک که پیویسته بیکهیت ئهوهیه که راهینانی لهسهه بکهیت.

بریار بده که بهردهوام کات لهگهڵ خودا بهسهه بهیت. کتیپی پیروژ بخوینهوه، ههروهها ئهه و کتیبانهه که یارمهتیت دههه باشتر له وشهه خودا تیبگهیت. گوئی له بهرنامه مهسیحیهکانی رادیو و تلهفزیۆنهکان بگره. کاتی تایهت به نوێژکردن تهرخان بکه. رۆژانه بهردهوام له ههموو بارودۆخیکدا نوێژ و نزا ت بۆ لای یهزدان بهرز بکهوه. بیرت نهچیت که خودا خهمی ههموو ئهه شتانه دهخوات که تو خهمی لی دهخویت، بۆیه نوێژکردن به سادهیی واته قسه و گفتوگۆکردن لهگهڵ خودا. کاتیک که له پرووی رۆحیهوه گهشه دهکهیت، فیر دهبیت که نهه تهنها قسه لهگهڵ خودا بکهیت، بهلکو چون دهنگی ئهویش بیستی، ئههه لایهتیکی دیکهیه که سههسامی و خووشی دههات بهه پهیوهندییهه که لهگهڵ خودا ههته.

لایهتیکی دیکه که پیویستی به بریاریکی جیگیر و پایهداربوونه، بریتییه له بهخشین. خودا ئهوهنده بهرهکهته پی بهخشیوین که ئاسایی بیت له سهه زهوی داوای بکات بۆ ئهوهه له کاری و خزمهتی ئههه خهرجی بکهیت. کاتیک که یارمهتیت دهدریت، زۆر ئاساییه که تووش بهویت یارمهتی کهسانی دیکه بهدیت، ههه بۆیه یهکیک له ریکاکانی یارمهتیدان بریتییه له بریاریکی بهردوام و چهسپاو بۆ یارمهتیدانی کلپسا و ئههه خزمهتانهه که پیشتر یارمهتیدان داویت و تو باوههرت پیانه. ئهوهه که به خودای دهبهخشی، خودا به چههه قاتهوه پیمان دهبهخشیتهوه. وشهکهه دهلیت که چی بچنیت ئهوه دههروپتهوه.

پیش ئهوهه که مهسیح قبول بکهین و بینه بهدهینزاویکی نوئی، چهه

و ناره زوو پکی جدیدمان له به خشین و هاوکاری کردن نه بوو. ئیمه که سانیکی خو پهرست بووین و ده مانویست که که سانی دیکه هاوکاری ئیمه بکات، به لام هه تا زیاتر خوشه ویستیمان له گه ل مه سیح پته وتر بیت، زیاتر ده گورد ریین.

ته عمیدی رۆحی پیروز (هه لکیشان له رۆحی پیروز)

ته عمید واته به ته واوی دا پۆشین و پر بوون. هه ر شتیک که داده پۆشریت، نه گه ر شوینی کراوهی هه بیت، واته به ته واوی پر و سه رپزی ده کریت. نه گه ر تو کراوهی، نه وا ده توانیت به ته واوی پر بیت له رۆحی پیروز. کاتیک که عیسی مه سیحت وه کو پر زگارکاری خو ت وه رگرت، نه وا رۆحی پیروزت وه رگرت، به لام له وانیه نامادهی نه وه ت نه بوو بیت که هه موو شوینیکی نیو دل ت بکه یته وه و ریگه بدهیت که به ته واوی پر ت بکات.

تو رۆحی پیروزت هه یه، به لام ده بیت ته واوی بوونی خو تی پی بسپیریت. خودا ده وه ی ت تو له خزمه تی خویدا به کار به نییت، بویه پیویستت به هی ز و توانای رۆحی پیروزه بو نه وهی سه رکه وتوو و به ره همدار بیت.

هه روه ها خودا دیاری و به هری نا ئاساییشان پی ده به خشیت تا کو یارمه تی ژیا نی پوژانه مان بدات. دیاریه کان جیاوازن و هه موو که سیکیش دیاری و به هری تایه ت به خو ی هه یه، به لام له وانیه هه ندیک که س دیاریه که ی له هی که سانی دیکه گه وره تر بیت. من به هری نه وه م پی دراوه که وشه ی خودا فیری که سانی دیکه بکه م. که سی وا هه یه له زه نی نی ئامیری موسیقاییدا به هری هه یه. هی واش هه یه که له به رپوه بردنی کو مه لگه، له ده رپرینی به زه یی یان له به خشین و یارمه تیداندا دیاری و به هری پی به خشاوه. له (یه که م کورنسوس ۱۲: ۷-۱۰) باسی نو دیاری خودایی کراوه که پیویسته بیانزین. له راستیدا پیمان گوتراوه

که ده بیټ ټارزه زووی هه بوونی ئهم دیاری و به هه رانه مان بکه یین. دیارییه کان بریتین له قسه ی دانایی، قسه ی زانین، دیاریی باوهر، ده سه لاتی چاک کردنه وه، ئه نجامدانی په رجوو^b، پیشبینیکردن (لیکدانه وهی ویست و خواستی خودا)، توانای جیا کردنه وهی رۆحی باش و رۆحی پیس، دیاریی قسه کردن به زمانه نه زانراوه کان، وه به هره ی لیکدانه وهی ئهو زمانه نه زانراوانه.

ئه گهر ته نانه ت له وه به هره و دیارییانه تینه گه یشتیت، هانت ده ده م که داوا له خودا بکه ییت که بیټ به خشیټ و فیټر بکات که چۆن به دروستی به کاریان بهیټیټ. له کتییی پیروزدا چه ندین هه وونه مان هه یه که تیییدا خه لکی به زمانه نه ناسراوه کان قسه یان کردوو که زمانیکی رۆحیه. کاتیک که به زمانه کان قسه ده که یین، ئه وا له راستیدا به نهیټی له گه ل خودا ده دو یین و خۆمان له پرووی رۆحیه وه گه شه پیده ده یین. پۆلسی نیردراو ده لیټ که خۆزگه هه موو که سیټک به هره ی قسه کردن به زمانه کانی هه بوایه (یه که م کۆرنسۆس ۱۴: ۲، ۴- ۵).

بو ماوه ی چه ندین سال، به هره ی قسه کردن به زمانه کان به تاییه تی ببوو ه جیی مشتومری زۆریک له شوینکه وتوانی مه سیح. هه ندیک پیمان وایه که ئه وه دیارییه بو ئه م سه رده مه یه، له کاتیکدا هه ندیکی دیکه بو چوونی پیچه وانیه یان هه یه. من خۆم ئه م به هه رانه م له ژیا نی تاییه تی خۆمدا تا قی کردوو ته وه، بو ماوه ی زیاتر له سی سال به زمانه کان قسه م کردوو. هه ر بو یه ده زانم که ئه وه دیارییانه بو باوه ردارانی ئه م سه رده مه ش ده بیټ. ئیمه پیویستمان به هه موو ئه و شتانه یه که یارمه تیمان ده ده ن.

به گشتی خه لکی ئه و شتانه ره ت ده که نه وه که پیشوه خت تاقییان نه کردوو ته وه یان لیی تینا گهن. ئه وه شتیکی هه له یه. پیویسته کتییی پیروز b په رجوو: کاری سه رسوره یه نری له سروشت به ده ر، که وا ته نها به ده سه لاتی خودا ئه نجام ده دریت. له عه ره بی پیی ده گو تر ی (معجزه).

بخوینینهوه و باوهړ بهوه بکهین که دهیلټ.

دهمهوئ ټاگادارتان بکهمهوه که به تایه تی تیشک بخه نه سهر خودی پړوحی پیرۆز نهک بههره و دیارییهکانی. دیارییهکان دین. ههنډیک ههن زیاتر له رادهی ټاسایی تیشک دهخه نه سهر دیاریی قسهکردن به زمانهکان یان دیارییهکانی دیکه. کاتیک که ټیمه دهمانه وپټ جووتیک پیللو بکړین، ناچینه دوکانی پیلوفروشی و داوای جووتیک ناوکه ف بکهین. ټیمه داوای پیللو که ده کهین و دواتر ناوکه ف که خوئ له گه لئ دیت. بو پړوحی پیرۆزیش به هه مان شیوهیه. پړوانه داوای لئ بکه که زیاتر بیته ټیو ژیانتهوه، وه زمانهکان و دیارییهکانی دیکه ش له کاتی خویدا دین.

داوای پرووی خودی خودا بکه، نهک دیارییهکانی

خودا دهیو وپټ شتی باشت بو ټه نجام بدات. دهیو وپټ بههره به کی زورت به سهردا برپړیټ، به لام گرنکه که داوای پرووی خودا بکهیت، له بهر ټه وهی که خودایه نهک له بهر ټه و کارانهی که ده توانیت بوټ ټه نجام بدات. خودا زور له وه مهزنتر و سهرسوره ټنه رتره که بتوانین به راوردی بکهین، وه ټاماده بوون له بهر ده م ټه ودا زور تایهت و نایابه. کاتیک که داوای پرووی خودا ده کهیت، بوټ دهرده که وپټ که دهسته کانی هه همیشه کراوهن. بوټه ټه گهر ته نها داوای دهستی بکهیت، ټه و له راستیدا سوکایه تی به خودا ده کهیت. هیچ که سیک، ته نانهت خودی خوداش، نایه وپټ بو قازانجی تاکه که سیک سوودی لئ وه ربگیردیټ.

ههر شتیکت پیویست بوو به خودا بلئ، ټه گهر بیټو باشتین شت بن بوټ، ټه ودا خودا له کاتی تایه تی خویدا بوټ دابین ده کات. به لام هه همیشه ټه وهت له بیر بیټ که زیاتر له ههر شتیکی دیکه، خودی ټه وهت پیویسته. ټاماده بوونی زیاتری خودا، رپگاکانی، که سایه تییه کهی، داناییه کهی، تیگه یشتن و هیژ و توانا کهی، هتد.

خودا هه موو شتیکه و تیمه به بی ئەو هیچ نین. عیسا فرمووی: «به بی من ناتوانن هیچ شتیک بکهن.» (یوحنا ۱۵: ۵)

«چونکه هه موو شته کان له ئەوه و به هۆی ئەوه و بو ئەوه. هه تاهه تابه شکۆمه ندی بو ئەوه! ئامین.» (رۆما ۱۱: ۳۶)

زۆر شت هه ن که ده بیته فیریان بین

تۆ ده توانیت زۆر شتی له وه زیاتر فیر بیت که من لهم کتیه دا باسم کردوو. تۆ ده بیته فیری بنه مای باوه ره کهت و فیرکردنه سه ره کیه کانی مه سیحیه ت بیت. زۆر به ی کلێساکان خول و کۆرسی تابه تیان بو باوه رداری نوێ هه یه، بۆیه به راستی پیشنار ده کهم که به شداری له خولیکه له و شیوه یه بکه یته. له ویدا فیری ئەوه ده بیت که عیسا له ریگه ی پاکیزه یه که وه له دایکبوو. ده زانم له کاریکی مه حال ده چیت، به لام له گه ل ئەوه شدا ئەوه راسته و گرنگه که له هۆکاره که ی تیبگه یته. هه ره ها فیری ئەوه ده بیت که گرنگه هه ندیک له پاره ی خۆت به خشیت به خودا، بو ئەوه ی مزگینه ی مه سیح بگاته گوپی ئەوانه ی که هه تا ئیستا عیسا ناسن. له و خولانه دا فیری ئەوه ش ده بیت که سیانه چیه، راستیه ی خزمه تکردنی خودایه کی تاک و ته نها، که له سی شیوه دا ده رکه وت: باوک و کوپ و رۆحی پیروژ. فیر ده بیت که فریشه کان چ جوړه خزمه تیکیان هه یه و گرنگی خوینی مه سیح له چیدایه، چون گویمان له ده نگه ی خودا بیت، فیرکردنی راستو دروستی، تۆبه کردن و زۆر شتی گرنگی دیکه.

له گه ل ئەوه ی که ناتوانم لهم کتیه دا ئماژه به هه موو شتیک بکه م، به لام باوه رم وایه که ده توانم تیشک بخمه سه ره هه ندیک بابته ی گرنگ که رۆلێکی گرنگیان له ژبانی نویتدا هه یه. که واته با به رده وام بین.

به شی پینجه م

شیوازیکی نوئی بیرکردنه وه

فیربوونی ئه وهی که ته واو به شیوازیکی نوئی بیربکه یته وه گرنگیه کی زوری هه یه. خودا پلانیکی زور باشی بو خودی خوٚت و ژیانیشته هه یه، به لام پیش هه موو شتیک ده بیٚت له سه ره ئه و پلانه له گه لی ریکبکه ویت. شه یتانیش بو خوٚت و ژیانته پلانی هه یه، که به هه چ جوژیک باش نییه. «دز نایه ته بو دزین و کوشت و له ناو بردن نه بیٚت» (یوحنا ۱۰: ۱۰). شه یتان هه موو جوړه بیرو پاره کی هه له ده خاته نیو میشکمانه وه، به ئومیدی ئه وهی که باوه ری پی بکه ین و له گه لی هاوړا بین. به و شیوه یه فیله له خه لکی ده کات و ریگه ی چوونه نیو ژیانان ده دوزیته وه.

«شیوه ی ئه م دنیا به وهرمه گرن، به لکو به نوپکردنه وهی بیرتان بگوړین، تا کو به لیکنده وه بتوانن ده ریبخه ن خواستی خودا چیه، که باش و په سه ندکراو و ته واوه.» (روما ۱۲: ۲)

ئه م نایه ته ی سه ره وه به روونی پیمان ده لیٚت که هه تا بیروه زمان نه گوړین، ناتوانین ژیانمان بگوړین. ئه گه ر ژیانکی نویت ده ویت، ئه وا ده بیٚت به شیوازیکی نوئی بیر بکه یته وه. خودا پلانیکی باش و ته واوی بو هه ر یه ک له ئیمه هه یه، به لام ته نها ئه و کاته پلانه که جیه جی ده کریٚت که له گرنگی بیرکردنه وهی دروست تیگه ین.

ده‌توانیت ده‌ست به‌سەر بیروه‌زرتدا بگريت

له‌وانه‌یه تۆش وه‌كو من وابیت كه رۆژگارێك پێم وابوو ناتوانم هیچ شتێك له‌گه‌ڵ شۆوازی بیركردنه‌وه‌م بكه‌م. به‌لام ئه‌وه راست نییه. ده‌توانیت بریار بده‌یت كه بیر له‌ چی بكه‌یته‌وه و بیر له‌ چی نه‌كه‌یته‌وه، وه‌ ده‌بێت زۆر به‌ وریاییه‌وه ئه‌و بریارانه بده‌یت. ئیمه ده‌چینه ئه‌و شوینه‌ی كه بیروه‌زرتان بو‌ی ده‌چیت. هه‌موومان ئه‌وه‌مان تاقی كردوو ته‌وه كه بیر له‌ خواردنی شتێك ده‌كه‌ینه‌وه. بو‌ ئه‌وه‌ ئایسكریم، شیرینی، یان هه‌ر خواردنێكی دیکه‌ی خۆش. هه‌تا زیاتر بیرى لێ بكه‌ینه‌وه، زیاتر پێداگری له‌سه‌ر خواردنی ده‌كه‌ینه‌وه. ئه‌گه‌ر هه‌ر زۆر بیرى لێ بكه‌ینه‌وه، ئه‌وا له‌وانه‌یه سواری ئۆتۆمبیل بین و چه‌ند کیلومه‌تر بپه‌ڕین بو‌ ئه‌وه‌ی به‌ده‌ستبێنین، دواتریش هه‌ست به‌ په‌شیمانی ده‌كه‌ین كه بو‌چی كات و پاره‌ی خۆمان له‌و شته ئاساییه‌دا به‌فیه‌رۆ دا.

كاتێك كه‌سێك خراپه‌یه‌كت به‌رامبه‌ر ده‌كات و تۆش به‌رده‌وام بیر له‌ خراپه‌كه‌ی بكه‌یته‌وه كه‌ چۆن بووه‌ته هه‌و‌ی ئازاردان و دلته‌نگکردنی تۆ، ئه‌وا ده‌توانیت هه‌ست به‌وه بكه‌یت كه‌ چۆن توو‌ره و بێتاقه‌ت ده‌بیت. بیروه‌زرتان كار ده‌كات هه‌ست و سۆزتان و دواتر ده‌بنه‌ وشه و له‌ زارمانه‌وه دینه‌ ده‌ری.

جاری داها‌توو كه‌ بێنیت توو‌ره یان بێتاقه‌تیت، ته‌نها له‌ خۆت بپه‌سه و بزانه كه‌ بێرت له‌ چی كردوو ته‌وه، ئینجا ده‌بێنیت كه‌ په‌یوه‌ندییه‌ك هه‌یه له‌ نێوان بیروه‌زرت و هه‌ست و سۆزتاندا.

میشك ئه‌و مه‌یدانی جه‌نگه‌یه كه‌ ئیمه تێیدا له‌گه‌ڵ شه‌یتاندا ده‌جه‌نگین. (دووم كۆرنسۆس ۱۰: ۴-۵) پێمان ده‌لێت كه‌ هه‌موو به‌لگه‌یه‌ك و هه‌ر شتێك كه‌ بو‌ به‌رهه‌لستی زانیاری خودا ده‌ر بکه‌وێت له‌ناوی به‌ین، هه‌موو بیریکیش بو‌ گوێراپه‌لی مه‌سیح به‌ دیل بگرین. ئه‌مه واتای ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت كه‌ ئیمه

دەبىت بەپىي وشەي خودا بىر بکەينەو. ئەو ەي کە لەگەل ڤىرکردنەکانى عيسادا ناگونجىت، دەبىت لە مېشكى خۆمانى دەربکەين و ەو کو درۆپە کى شەيتان پەتى بکەينەو. ئەگەر دوژمنە کەت (شەيتان) بتوانىت دەست بەسەر مېشکتدا بگرىت، ئەوا دەتوانىت ژيان و چارەنووسىشت کۆترۆل بکات.

بۆ ەوونە، ئەگەر بىر لە خۆکۆشتن بکەينەو، ئەو ەو خودا نىيە کە ئەو جوړە بيروھزەرى خستوو ەتە نىو مېشکتەو. خودا دەيەوئىت کە تۆ بژىت و چىژ لە ژيانت ەو بگرىت. ئەگەر تۆ بىر لەو ەو دەکەيتەو ە کە تۆ کەسىکى باش نىت و ەيچ کەسىک تۆى خۆشناوئىت، ئەوا ئەو جوړە بيىرکردنەو ەيە لەلایەن خوداو ە نىيە، چونکە لەگەل وشەکانى خودا (کتىبى پىرۆز) ناگونجىت.

بيىرکردنەو ەي نەرىنى

ئاگادارى ەم ەو ەو جوړە بيىرکردنەو ەيە کى نەرىنى بە. ەيچ شتىکى خراب و نەرىنى لە خودا و ئەو پلانەي کە بۆ ژيانتى لەبەرچاو گرتوو ە نىيە. باشت وايە کە نيو ەي پرى پەرداخ ببىنيت لە جىگەي نيو ەي بەتالى. ئەرىنىيوون ەيچ زيانىکى نىيە.

گرنگ نىيە کە ژيانت ەتە تا ئىستا چۆن بوو، دەبىت ببىن و خەونىکى ئەرىنىت بۆ داھاتووت ەبىت. ھاوړا بە لەگەل خودا و باو ەرت بەو ە ەبىت کە شتى باشت بۆ دپتە پيش. ئەگەر تۆش ەو کو جارانى من کەسىکى نەرىنىت، ئەوا بيىرکردنەو ەي ئەرىنىيانە پىويستى بە ەندىک کاتە. من لە ژىنگەيە کى زۆر ناھەموار و نەرىنىدا گەورە بووم کە ەميشە چاو ەرى کيشە و گرفتەم دەکرد، بەلام پاشان بۆم دەرکەوت کە دەکرىت کيشە کاھان لە بيىرکردنەو ەي نەرىنىيەو ە سەرچاو ەي گرتبىت.

«همموو رۆژانی ستهملیکراو سهخته، بهلام دلتهر هه‌میشه له‌سه‌ر خوانی شادییه.» (پهنده‌کانی سلیمان ۱۵: ۱۵)

لیره‌دا ئه‌گه‌ر بچینه بنج و بناوانی ئه‌و ئایه‌ته‌وه، ده‌بینین که به هۆی بیر و هزری نه‌رینی و چاوه‌پرسی رووداوی خراپه‌وه، رۆژانی ستهملیکراو سهخته. کاتیک که یه‌که‌م جار رۆحی پیروز ئه‌م ئایه‌ته‌ی نیشاندام، واتای «چاوه‌روانی رووداوی خراپ» م نه‌ده‌زانی، به‌لام بۆم ده‌رکه‌وت که بیروه‌زری نه‌رینی و ترسانکن که ده‌بنه هۆی ئه‌وه‌ی که شتی خراپ رووبدات. ده‌بیت دان به‌وه‌دا بنییم که زۆربه‌ی کات ئه‌و شته‌م به‌سه‌ر ده‌هات که چاوه‌پرسی بووم، که ئه‌ویش بریتی بوو له‌ کینشه و گرفت. ده‌مویست ژیانم بگۆرم و له‌وه‌ تینه‌ده‌گه‌یشتیم که بۆچی خودا نایگۆریت، به‌لام له‌ کوتاییدا بۆم ده‌رکه‌وت که پیش ئه‌وه‌ی که خودا ژیانم بگۆریت، من ده‌بیت شیوازی بیرکردنه‌وه‌م بگۆرم.

له‌باره‌ی هیچ شتیکه‌وه نه‌رینی مه‌به، نه له‌باره‌ی داها‌تووه‌وه و نه رابردووت. ئه‌گه‌ر متمانه و باوه‌رت به خودا هه‌بیت، ئه‌وا ده‌کریت رابردووت بپتته به‌شیک له‌ کۆی گشتی ئه‌و پلانه‌ی که خودا بۆتی له‌به‌رچاو گرتووه. هه‌موو ئه‌و کاره هه‌لانه‌ی که ئه‌نجامت داون، ده‌کریت بنه هۆی ئه‌وه‌ی که بگۆریت بۆ که‌سیکی باشتر و داناتر. ده‌کریت په‌ندیان لێ وه‌ر‌بگریت و بریار بده‌یت که هه‌ر‌گیز دووباره‌یان نه‌که‌یته‌وه. به‌ شیوه‌یه‌کی نه‌رینی بیر له‌ بارودۆخی دارایی، هاو‌پرسی و که‌س و کار، رووخسارت مه‌که‌وه. هه‌روه‌ها ئه‌و ئیشه‌ی که هه‌ته‌یان نیته، ئه‌و شوینه‌ی که تپیدا ده‌ژیت، جو‌ری ئۆتۆمبیل‌ه‌که‌ت، یان هه‌ر شتیکی دیکه. ئیش له‌سه‌ر ئاکار و په‌فتاری ئه‌رینی بکه، چونکه ئه‌وه ده‌بپته هۆی ئه‌وه‌ی که ژیانیکی ئه‌رینی و باشت هه‌بیت.

نیگه‌ران مه‌به و خه‌م مه‌خۆ

نیگه‌رانی و خه‌م خواردن دوو شیوه‌ی خراپی بیرکردنه‌وه‌ن. نیگه‌رانبوون نه‌ ته‌ن‌ها‌ ئه‌وی‌ که‌ هی‌چ‌ سو‌ود‌یکی‌ نی‌یه‌، به‌ ل‌کو‌ زی‌ان‌یکی‌ زۆ‌ر‌یش‌ی‌ هه‌یه‌. له‌ ج‌ی‌گه‌ی‌ نیگه‌رانبوون، متمان‌ه‌ به‌ خودا بکه‌ که‌ هه‌موو ک‌ی‌شه‌ و گ‌رف‌ته‌کان‌ت‌ له‌ ئه‌ستۆ ده‌گر‌ی‌ت‌. نیگه‌رانبوون له‌ ته‌مه‌نی‌ ر‌اس‌ته‌ق‌ینه‌ی‌ خۆ‌ت‌ پ‌ی‌ر‌تر‌ ده‌رت‌ده‌خ‌ات‌، تووش‌ی‌ سه‌رت‌ی‌شه‌ و ئازاری‌ گه‌ده‌ت‌ ده‌کات‌، ته‌نانه‌ت‌ وا‌ ده‌کات‌ که‌ که‌سانی‌ دیکه‌ نه‌توانن‌ په‌یوه‌ندی‌یه‌کی‌ باشت‌ له‌گه‌ل‌ دروست‌ بکه‌ن‌. ئه‌وه‌ ویست‌ و خواستی‌ خودا نی‌یه‌.

له‌وانه‌یه‌ له‌ سه‌ره‌تادا نیگه‌ران نه‌بوون کار‌ی‌کی‌ ئاسان‌ نه‌ب‌ی‌ت‌، چونکه‌ تۆ‌ ر‌اه‌اتووی‌ له‌سه‌ر‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌ خۆ‌ت‌ چاود‌ی‌ری‌ کاروباری‌ خۆ‌ت‌ بکه‌یت‌ و بیر‌ له‌ هه‌نگاوی‌ دواترت‌ بکه‌یت‌ه‌وه‌، به‌لام‌ ب‌ی‌رت‌ نه‌چ‌ی‌ت‌ که‌ تۆ‌ ئ‌ی‌ستا‌ ف‌ی‌ری‌ ر‌ی‌گ‌ایه‌کی‌ نو‌ی‌ی‌ ژ‌یان‌کردن‌ ده‌ب‌ی‌ت‌.

ئ‌ه‌و‌ که‌سانه‌ی‌ که‌ په‌یوه‌ندیان‌ له‌گه‌ل‌ خودا نی‌یه‌، له‌وانه‌یه‌ هه‌ست‌ به‌وه‌ بکه‌ن‌ که‌ پ‌ی‌ویسته‌ نیگه‌ران‌ بن‌، به‌لام‌ تۆ‌ پ‌ی‌ویست‌ ناکات‌ نیگه‌ران‌ ب‌ی‌ت‌. خودا له‌گه‌ل‌ته‌، وه‌ ده‌فه‌رمو‌ی‌ت‌ که‌ ده‌توان‌یت‌ هه‌موو نیگه‌رانی‌ و خه‌مه‌کان‌ت‌ به‌و‌ بس‌پ‌ی‌ر‌یت‌، چونکه‌ ئ‌ه‌و‌ بایه‌خت‌ پ‌ی‌ده‌دات‌ (یه‌که‌م‌ په‌ی‌رۆس‌ 0: ۷).

خه‌م‌ خواردن‌ واته‌ ئ‌ی‌مه‌ ئه‌مرۆمان‌ به‌ نیگه‌رانبوون‌ له‌باره‌ی‌ سه‌به‌نی‌وه‌ به‌سه‌ر‌ ده‌به‌ین‌. مه‌سیح‌ پ‌ی‌مان‌ ده‌فه‌رمو‌ی‌ت‌ که‌ کاری‌ وا‌ نه‌که‌ین‌، چونکه‌ هه‌ر‌ رۆژه‌و‌ خه‌می‌ خۆ‌ی‌ به‌سه‌ (مه‌تا 6: ۳۴). که‌ کاتی‌ ئه‌نجامدانی‌ ش‌ت‌ی‌ک‌ هات‌، ده‌زان‌یت‌ که‌ ده‌ب‌ی‌ت‌ چی‌ بکه‌یت‌، به‌لام‌ به‌ ش‌ی‌مانه‌یه‌کی‌ زۆ‌ر‌، هه‌تا‌ ئ‌ه‌و‌ کاته‌ نازان‌یت‌. خودا ده‌یه‌و‌ی‌ت‌ که‌ تۆ‌ ف‌ی‌ری‌ متمان‌ه‌کردن‌ به‌و‌ ب‌ی‌ت‌. ئ‌ه‌و‌ هه‌رگ‌یز‌ دره‌نگ‌ ناکه‌و‌ی‌ت‌، به‌لام‌ زۆ‌ربه‌ی‌ کات‌یش‌ پ‌ی‌ش‌ کاتی‌ دیاری‌کراو‌ نایه‌ت‌. ئ‌ه‌م‌ چاوه‌روانی‌یه‌ بۆ‌ باوه‌رداری‌ نو‌ی‌ هه‌ندی‌ک‌ زه‌حمه‌ته‌، چونکه‌ له‌سه‌ری‌ ر‌انه‌هاتووه‌. به‌لام‌ دوا‌ی‌ ماوه‌یه‌ک‌، که‌م‌ که‌م‌ له‌گه‌ل‌ی‌

رادىيىت و حەزەت لەو چاوەروانىيە دەبىت. مېشك ئاسوودە دەبىت و تۆش پوژانە
ژيانى خۆت بەسەر دەبەيت بەبى ئەوھى كە نىگەرانى سەبەنى بىت.

ھەر كاتىك تووشى پارايى نىگەرانبوون دەبەتەو، وەبىر شەيتان بەينەوھە كە
تو پوژلەى خودايت و بەلئىنى داوھ كە چاودىرئىت بكات و بايەخت پېدات.

رېچكەى نوپكردنەوھى مېشكت لە خوئىدن و وردبوونەوھى لە وشەى
يەزداندايە. لەو رېگەيەوھە فېرى ئەوھ دەبىت كە چوون بېروھزرى راست و
چەوت لە يەكتر جودا بکەيتەوھە. بو ئومونە، كەسېك پېى وايە كە تەواوى ژيانى
دەبىت ھەژار بىت، چونكە برسېيەتى و ھەژارى ھەميشە لەنىو خېزانەكەياندا
ھەبووھە. بەلام تۆ لە رېگەى وشەى خوداوە بووت دەرەكەوئىت كە ئەوھ شتېكى
راست نىيە. بە يارمەتى خودا و جېبەجېكردنى بنەماكانى خودا لەسەر ژيانى
دارايىت، دەتوانىت بازنەى برسېيەتى و ھەژارى بشكېنىت و لە ھەموو لايەنىكى
ژياندا زياتر لە پئويستت ھەبىت. وشەى خودا دەلئىت كە ئەو لە سەوووى
ھەموو شتېكەوھە دەبەوئىت سەرکەوتوو بىت و تەندروستىت باش بىت، ھەرۆك
دەروونت سەرکەوتووھە. (سېيەم يۆحەنا ۲). كاتىك كە لە رووى پوچھىيەوھە گەشە
دەكەيت و بە ملکەچېيەوھە ھەلسوگەوت دەكەيت، ئەو كات ھەموو ئەو شتە
باشانەت دەداتى كە دەتوانىت لە ئەستوى بگريت و ژىرانە بەكاربھېئىت.

يەزدان پېداوېستىيەكانت داين دەكات، بۆيە پئويست ناكات بە ترسەوھە بژىت.
ئەگەر پئويستت بە دامەزراندنە لە كارىك، ئەوا نوپژ بکە تاكو لە دۆزىنەوھى
ئىشدا يارمەتيت بدات. ئەو چاكەت لەگەل دەكات و وا دەكات كە لە ھەموو
كاروبارەكانى ژياندا سەرکەوتوو بىت.

عيسا دەبەوئىت كە تۆ ژيانىكى باشت ھەبىت و دەبەوئىت كە تۆ چىژ لەو
ژيانە وەر بگريت كە ئەو لە پېناوى بەخشىنى بە تۆ گيانى سپارد. ھەول بدە

هه تا ده توانیت بیته که سیکى دانا و تیگه یشتوو و ژیر. مرۆقه کان به بی زانیاری له ناوده چن، بۆیه له پیناو به ده سهته پنانیدا ئه و په پری هه و لى خۆت بده. عیسای مه سیح ژیری خودایه بۆ ئیمه (یه که م کۆرنسۆس ۱: ۳۰). داواى لى بکه بۆ ئه وهى وا بکات که داناییه که له تۆدا په ره بسینیت و میشکت رووناک بکاته وه تا کو به پىگای به زداندا ههنگاو بنییت. «دانایى له یاقوت باشتره، هه رچى ئاره زوووى ده که ییت ناییته هاوتای» (په نده کانى سلیمان ۸: ۱۱).

په رفۆشترین کتیبى من ناوى «مهیدانى جهنگى میشک» ه. به راستى پيشنیار ده که م که هه تا زوو به خوینیته وه. بىرت بیته که نوێ کردنه وهى بیره زرت بۆ ماوه یه ک وه کو جهنگ وایه، به لام تۆ کو ل مه ده و به رده وام به. ئه وانیه که به په رفۆشه وه روویان له خودا ده که ن، پاداشت ده درینه وه.

به‌شی شه‌شهم

شیوازیکى نوئى قسه‌کردن

وشه‌کان هیز و توانایان هه‌یه. هه‌لگری هیزی بنیاتنهر یاخود وئرانکارن. له سه‌ره‌تای به‌دیپیناندا، کاتیک که یه‌زدان زاری کرده‌وه و قسه‌ی فه‌رموو، شتی باشی به‌دیپینا، بۆیه پئویسته ئیمه شوپن هه‌وونه‌ی ئه‌و بکه‌وین.

«له به‌روبوومی ده‌می مروّف سکی تیرده‌بیت، له دروینه‌ی لیوه‌کانی خۆی تیر ده‌خوات. مردن و ژیان به‌ده‌ست زمانه، ئه‌وه‌ی حه‌زی لیی بیت به‌روبوومه‌که‌ی ده‌خوات.» (په‌نده‌کان ۱۸: ۲۰-۲۱)

ئه‌گه‌ر به‌وردی ته‌ماشای ئه‌م ئایه‌ته بکه‌ین، ده‌بینین که وشه‌کامان ده‌ره‌نجامیان هه‌یه. هه‌ندیکى باشه و هه‌ندیکى دیکه‌شى خراپه‌ی به‌دواوه دیت. کاتیک زارمان ده‌که‌ینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌ بکه‌ین، ده‌بیت ئاگاداری هیز و توانای وشه‌کامان بین. بیروه‌زerman ده‌بنه وشه، وه ئه‌وه‌ش یه‌کیکه له هۆکاره سه‌ره‌کیه‌کانی ئه‌وه‌ی که شه‌یتان بیروه‌زری نه‌رپنی ده‌خاته تیو می‌شکمانه‌وه. ئه‌و ده‌زانیت که ئه‌گه‌ر بیروه‌زره‌کانی ئه‌و بکه‌ینه به‌شیک له هی خۆمان، ئه‌وا له کۆتاییدا ده‌ریانده‌برین و به‌وه هۆیه‌وه ده‌رگایه‌کی کراوه به‌رووی کاره خراپ و ناشرینه‌کانی ئه‌و له ژیاخدا ده‌که‌ینه‌وه.

«ئه‌وه‌ی ده‌م و زمانى خۆی به‌پاریزیت، خۆی له ته‌نگانه ده‌پاریزیت.» (په‌نده‌کان ۲۱: ۲۳)

که‌وره‌ترین پارایی جیهان قسه‌کردنه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌بینین و هه‌ستی پی ده‌که‌ین، به‌لام خودا ده‌یه‌ویت که ئیمه قسه له‌سه‌ر وشه‌کانی بکه‌ین. من نالییم

که بارودۆخی ژيانت فرامۆش بکهیت، به لکو ده مه ویت بلیم که تو ده توانیت به سه ریاندا زال بیت، ههروه ها چۆنیه تی قسه کردنت له کاتی کیشه کاندایا رۆلێکی گزنگی ههیه.

ئیسرایلییه کان له چۆله وانیدا، گه شتیکی یازده رۆژه یان به چل سال ته واو کرد. به ردوام به دهوری یه ک کینودا ده سورانه وه و هیچ به ره و پیشچوونتیکیان به خووه نه ده دیت. ئه وان کومه له کیشه یه کیان هه بوو، یه کیک له کیشه کانیا ن گله یی و بۆله بۆلکردن بوو. هه موو جارێک که شته کان به ئاره زووی ئه وان نه ده رپۆشت، ده ستیان ده کرد به بۆله بۆل و گله یی کردن. خودا ده یه ویت که ئیمه هه میسه سوپاس و ستایشی بکه ین جا ئیدی که له چۆله وانیا یان له سه ر ترۆپکی کینو ده ژین. ئه وه ی که له کاتی کیشه کاندایه یلین، بریار له سه ر ئه وه ده دات که ئیمه ماوه ی چه ند گیرۆده ی ئه و کیشه و گرفته ده بین.

له وانیه ئه مه ت به لاره سه یر و سه مه ره بیته، به لام به راستی وشه کانت هیز و توانایان هه یه. (رۆما ٤: ١٧) پیمان ده لیت که ئیمه خزمه تی خودایه ک ده که ین که ئه و شته ی بوونی نییه ده یه یتته بوون. خودا ئه وه ده بینیت که ده یه ویت ئه نجامی بدات وه قسه ی له باره وه ده کات وه کو ئه وه ی که پیشوه خت روویدا بیت. بو ئه نجامدانی ئه وه، ده بیت به چاوی باوه رپه وه پروانیه شته کان. باوه ر ئه و شته به راستی ده بینیت که به شیوه یه کی سروشتی ناتوانیت ببینیت یان هه ستی پێ بکه یت. باوه ر به شیوه یه کی راست و دروست له به ئینه کانی خودا ده روانیت.

ئه گه ر ئیمه کیشه یه کمان هه بیت و ته واو باوه رمان به وه هه بیت که خودا بۆمان چاره سه ر ده کات، ئه وا ده توانین دلخۆش و شاد بین. پنیوست ناکات هه تا کاتی بینینی گۆرانا کاری رابوه ستین، چونکه له رپگه ی باوه رپه وه به ده ستمان

هیناوه. ئیمه له قوولایی دلمانوه دهزانی که خودا له جیگهی ئیمه دستبهکار بووه.

کاتیک پیغمبهه حزقییل تهماشای دهوروبه ری خووی کرد، تهنها ئیسقانی وشک و مردووی بینی، خودا لئی پرسی که ئه و ئیسقانه ئاخو هه رگیز زیندوو دهبنهوه. ئه ویش له وهلامدا گوتی: «ئه هی یه زدان، تهنها تو دهزانیته.» خوداش له وهلامدا داوای له حزقییل کرد که قسه له گه ل ئیسقانه کاندای بکات و داویان لئ بکات که گوئی له وشه ی خودا بگرن. کاتیک که حزقییل دهستی کرد به قسه کردن و فهرمانی به ئیسقانه کان کرد، بینی که له یه کتر نزیک دهبنهوه و دهبنهوه به یه ک. ئیدی رۆحیان هاتهوه بهر و زیندوو بوونهوه و هه ستانهوه سه رپئ؛ له شکرکی زور گه وره بوون (حزقییل ۳۷). له و نمونه مه زنده دا، هیز و دهسه لاتئ وشه ی خودامان بینی!

به دهنگی بهرز وشه ی خودا ده ربیره

له هه موو شوینیک داوا له خه لک ده کهم که به ئه نقه ست به دهنگی بهرز وشه ی خودا بهیننه گو، وه کو به شیک له بهرنامه ی رۆژانه ی رۆحییان. ئه مه یه کیک بووه له و شته هه ره گرنگانه ی که خودا فیری کردووم، وه ده توانم بلیم که هاوکاری کردم له وه ی می شکم نوئی بکه مه وه و ژیانم به ته واوی بگوپم.

وشه ی خودا شمشیری رۆحه. به هیترین چه که که ده توانیت له دژی شه یتان به کاری بهینیت. ئه و له وشه ی خودا ده ترسیت و له بهرده میدا ده له رزیته. له (لوقا ۴) دا ده بینین که شه یتان عیسا تاقی ده کاته وه و هه و ل ده دات تووشی پارایی بکات. کاتیک که عیسا له چۆله وانی بوو و ماوه یه کی زور بوو نانی نه خواردبوو، له و کاته دا شه یتان هه ندیک بیروه زری خسته تیو می شکی عیساوه. هه ر

کاتیک شه‌یتان درۆی له‌گه‌ڵ عیسا ده‌کرد، یه‌کسه‌ر ئه‌و له‌ وه‌لامدا ده‌یفه‌رموو: «نووسراوه‌...»، ئینجا ئایه‌تیکى به‌ ده‌نگى به‌رز ده‌گوته‌وه‌ که درۆکه‌ی په‌ت ده‌کرده‌وه‌. که‌ فیربووین نموونه‌ی عیسا جیبه‌جی بکه‌ین، ئه‌وا له‌سه‌ر ریگه‌ی سه‌رکه‌وتن ده‌رۆین.

ئایا ئاماده‌ی که‌ ئیدی سه‌رنج له‌وه‌ بده‌ی که‌ ده‌یلت؟ ئه‌گه‌ر ئاماده‌ی، ئه‌وا تۆش وه‌کو ئیمه‌، زۆر شت ده‌یلتی که‌ به‌ دلناییه‌وه‌ ناته‌وێت له‌ ژانته‌دا روویدات. من باوه‌رم وایه‌ که‌ له‌ ریگه‌ی شیوازی قسه‌کردنته‌وه‌، ده‌توانیت ئاستی خوشی و ناشتی له‌ ژانته‌دا که‌م و زیاد بکه‌یت. ئه‌گه‌ر قسه‌که‌ی من پاسته‌، ئه‌وا بۆچی شتیک نایلتی که‌ ده‌بیته‌ هو‌ی دلخۆشبوونت نه‌ک دلته‌نگبوونت؟

له‌ باوه‌ره‌وه‌ قسه‌کردن به‌شیکه‌ له‌ ژيانه‌ نوێیه‌که‌ت، بۆیه‌ هه‌ر ئیستا ده‌ستپیکه‌. ده‌توانیت ئه‌م جو‌ره‌ شتانه‌ بلیت:

- خودا خوشیده‌ویم و پلانی باشی بۆ ژيانم هه‌یه‌.
- بۆ هه‌ر شوێنیک بچم، خودا چاکه‌ دینیتته‌ سه‌ر ریگه‌م.
- ده‌ست له‌سه‌ر هه‌رکه‌سیک دابنیم، پێشده‌که‌وێت و سه‌رده‌که‌وێت.
- خودا ده‌رگا دروسته‌کانم به‌ روودا ده‌کاته‌وه‌ و ده‌رگا هه‌له‌کان داده‌خات.
- به‌ داناییه‌وه‌ هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌م.
- من پرم له‌ ناشتی و ئارامی.
- من دلخۆشم.
- به‌ خۆشه‌ویستییه‌وه‌ ده‌جولیمه‌وه‌.
- ئه‌مڕۆ شتیکی باش دیتته‌ سه‌ر ریم.

— مندالەکانم ھەموویان خودایان خوۆشدهوئیت و خزمەتی دەکەن.

— پۆژانە ژیانی ھاوسەرگیریم باشتەر و باشتەر دەبیئت.

— بۆ ھەر شوئینیک بچم، دەمە مایەیی بەرەکەت بۆ ئەو شوئینە.

ئەم لیستە دەکرئیت نەبەراوە بیئت. تەنھا دەبیئت ئەوہی کە توۆ دەیلئیت، ھاوتەریب بیئت لەگەڵ وشەیی خودا. ھاوڕابوون لەگەڵ خودا، جیھاتیکی تەواو نووی بەرووتدا دەکاتەوہ. پلانی خودا دەخاتە بواری کردەییەوہ، وە شەیتان بە ھیچ شیۆہیەک ناتوانئیت لە دژت بوہستئیتەوہ.

به شی حه وته م

شیوازیکى نوئی له خۆروانین

تۆ چۆن له خۆت دهروانیت؟ روانیت بو خۆت، وه کو وینهیه ک وایه که له نیو جزدانه که ی نیو دلندا هه لیده گریه. له ریگه ی چه ندين سالی خزمه ته وه، بۆم ده رکه وتوو ه که خه لکیکی زۆر که یفیان به خۆیان نایه ت. من بو ماوه ی چه ندين سال په یوه ندییه کی خراپم له گه ل خۆم هه بوو که ببوو هه یی ژه هراویکردنی هه موو شتیکی ژیانم. خودا خۆشیده وویت و ده یه ویت که تۆش خۆت خۆشبویت. بینگومان مه به ستمان ئه وه نییه که لووتبه رز و خۆپه رست بیت، به لکو به شیوه یه کی دروست و گونجاو خۆت خۆشبویت. تۆ ناتوانیت شتیکی بیه خشیت که خۆت نه تییت. خودا ئیمه ی خۆشده ویت و ده یه ویت که یه که م جار ریگه بده یین ئه و خۆشه ویستییه شیفامان بدات و چاکمان بکاته وه، ئینجا له ئیمه وه ئه و خۆشه ویستییه هه لقوقییت و بو که سانی دیکه بچیت. ئه گه ر ئه و خۆشه ویستییه ره تبه که یته وه که خودا به رامبه ر تۆ هه یه تی، ئه و هه رگیز ناتوانیت که سانی دیکه ت به راستی خۆشبویت.

ئایا بۆچوونت له سه ر خۆت به پیی ئه و هه لسوکه وت و کار و کرده وانیه که ئه نجامی ده ده ییت؟ بو زۆر به مان ئه وه یه، ناکریت بۆچوو فغان باش بیت، چونکه به رده وام هه لسوکه و فغان باش نییه. ئیمه مروقی ناته واوین و به رده وام هه له ده که یین. ئیمه هه ز ده که یین که کاره کان به دروستی ئه نجام بده یین، به لام هه میسه شته کان خراپ ده که یین. ریک له بهر ئه وه یه که پیوستمان به عیسیاه. ئه و به ته واوی هیزی خۆی له لاوازی ئیمه دا ده رده خات.

تۆ مایه ی سه رسو پمانی نیت به لای خودا وه. کاتییک که بانگه یشتی کردیت

بۆ ئەو هی پەیوهندیت لە گەلی هەبیت، دەیزانی که چۆنیت. ئەو پێشوخەخت هەموو ئەو هەلانی دەزانی که ئیمە لە ژیاغاندا ئەنجامی دەدەین، بەلام ئەو هەر خۆشیدەوین. زۆر فشار بۆ خۆت مەهینە. فیر بە که پۆژانە بەزەیی خودا وەر بگری. هەموو پۆژیک هەستە لە خەو و ئەو کهی پیت دە کریت و لە توانادایە بۆ شکۆی خودا ئەنجامی بدە. ئەو پەری هەولی خۆت بدە، چونکه خودات خۆش دەویت، نەک بۆ ئەو هی که ئەو تۆی خۆش بویت. ئەو پێشوخەخت و بۆ هەتا هەتایەش خۆشیدەویت، خۆشەو یستییه کهی بەرامبەر تۆ بنگەرد و تەواو. لە کۆتایی هەموو پۆژیکدا، داوا لە خودا بکه بۆ ئەو هی لە هەموو هەلە و گونا هەکانت خۆش بێت، ئینجا بە باشی بنوو و دەست بە پۆژیکی نوێ بکه.

شەیتان لە دژی تۆیە، بەلام خودا لە گەلته. تۆ دەبیت لە گەل خودا بیت، چونکه کاتیک دوو کەس هاوێران، بەهیزن. تۆ بەلای خوداوە بەنرخ و بەهاداریت، وە بەهەرە و دیاریی زۆرت هەیه که سوودی بۆ خودا دەبیت. تەنها تەماشای شتە خراپەکانی خۆت مەکه. سەرنجی ئەو مەدە که دەبیت چ پێگەیهک بپیت - هەر وەها سەرنج بدە و بزانه که چەندەت بپوه. تۆ ئیستا شوینکەوتوو ی عیسی مەسیحیت، ئەو هەش سەرەتای هەموو شتە جوان و خۆشەکانی ژیاغانە.

تێگە یشتن لە راستودروستی

راستودروستی (هەبوونی پەیوهندییهکی دروست لە گەل خودا) لە پێگە ی باوهر بە عیسی مەسیح بە دەستدیت، نەک لە پێگە ی کار و کردەو هەکانی خۆمانەو ه. راستودروستی دیارییهکی خودایە و هەر که عیسات وەکو پزگار کاری که سیی خۆت قبول کرد، راستودروست دەبیت.

زۆر ئایەت هەن که پشتگیری لەم بابەتە که دەکەن. من باسی چەند دانەیهک

ده كه م بۆ ئه وهی بېته مایه ی هاندانت:

«ئه وهی گوناھی نه ده ناسی خودا له پیناوی ئیمه کردیه گونا، تاكو به به كوون له گه ل ئه و بین به راستودروستی خودا.» (دووهم كۆرسۆس ۵: ۲۱)

وای خودایه! به راستی ئایه تیکسی زۆر جوانه! عیسا بېگونا به بو به لام له بهر ئه وهی که خوشیده ویستین، گونا به کانهانی له ئه ستۆ گرت تاكو په یوه ندییه کی باشتیمان له گه ل باوکی ئاسمانی هه بێت. خودا ئیستا ئیمه ی قبول و په سه ند کردوه و په یوه ندییه کی دروستی له گه لمان هه یه، چونکه ئیمه عیسامان وه کو رزگارکاری خۆمان قبول کردوه. ده بێت دیسان بیلیمه وه... وای خودایه!

له جیگه ی ئه وهی که له نا په حه تی و توو په بوونی خودا بترسین، ئیمه ده توانین «به هو ی مه سیحه وه» له بهرده میدا رابوه ستین و دلنیا بین له وهی که قبول و په سه ند کراوین.

«به کرداری شه ریه ت که س له لای خودا بێتاوان ناییت، به لکو گونا له ریگه ی شه ریه ته وه ده ناسریت.» (رۆما ۳: ۲۰)

«ئهم بێتاوانکردنه له خودا وه یه له ریگه ی باوه ر به عیسا ی مه سیح، بۆ هه موو ئه وانیه که باوه ر ده هینن، به بی جیاوازی.» (رۆما ۳: ۲۲)

«ده زانین مروف به کارکردن به شه ریه ت بێتاوان ناکرێ، به لکو به باوه ر به عیسا ی مه سیح. جا ئیمه باوه رمان به عیسا ی مه سیح هینا تاكو به باوه ر به مه سیح بێتاوان بکرین، ئه مه ش نه ک به کارکردن به شه ریه ت، چونکه له ری ی کارکردن به شه ریه ت که س بێتاوان ناکریت.» (گه لاتیا ۲: ۱۶)

بۆ گه شه ی رۆحیت زۆر گرنگه که له ریگه ی باوه رت به عیسا ی مه سیحه وه،

خۆت وه كو راستودروست له بهردهم خودا بينيت. راستودروستوبون دياريهه كي خوداييه. ئه گهر هه ميشه به خراپي له خۆمان پروانين و بير له وه بكه پنه وه كه ئيستا خودا له دهستان تووورهيه، ئهوا ئه وه هيز و توانايه له دهست دهدين كه خودا دهيويت هه مانيت. ئيمه ي باوهرداراني عيسا دهسه لاقمان به سه ر شه يتاندا هه يه، به لام دهبيت له جيگه ي جلو به رگي تاوان و سه رزه نشت و لومه كردن، راستودروستي بپوشين و له بهردهم خودا رابوه ستين.

له راستيدا (ئه فه سو س ٦) پيمان ده ئيت كه دهبيت راستودروستي وه كو سپه ري ك له به ر بكه ين. سپه ر له كاتي جه نگدا دلي سه رباز ده پاريزيت. ئايا به راستي چون بير له خۆت ده كه يته وه؟ ئايا به باوه ر وه بيت وايه كه په يوه ندييه كي دروستت له گه ل خودا هه يه؟ ده توانيت، ئه گهر بيتو چاوت له سه ر ئه و شته بيت كه عيسا بو تي ئه نجام دا، نه وه ك ئه وه له لانه ي كه كر دوو تن. بينگومان هه ر هه له ده كه يت، به لام ده سته جي تو به بكه و ليخوشبووني خودا وه ر بگه ر. ئه وه تاكه ريگايه كه كه ئيمه ده توانين به هوي وه راستودروستي خودا به ده ستيين. ئيمه ناتوانين به سه ر راستودروستي خۆماندا برؤين، چونكه هي خۆمان وه كو فه رشكي پيسه، به لكو ده توانين و پيويسته به هوي باوه رمان به عيسا، به سه ر راستودروستي خودادا برؤين.

ئهم روانگه و روانينه نوييه ناوازيه كه ئيستا ده توانيت به رامبه ر خۆت هه تبيت، به شيكه له پاكي جي ئه و «زيانه نوييه ي» كه وه كو باوه رداري مه سيح وه ريده گريت.

چيژ له زيانت وه ر بگه ر

ئيستا نازاديت و ده توانيت چيژ له زيانت وه ر بگريت، له راستيدا خوداش ئه وه ي

دهوئیت. ئه‌و به‌ها و نرخه‌ی که بو خۆتی له‌به‌رچاو ده‌گریت، با پشت به قسه‌ی خه‌لکی نه‌به‌ستیت. هه‌روه‌ها با له‌سه‌ر چۆنه‌تی هه‌لسوکه‌وتیان به‌رامبه‌ر تۆ نه‌یت، یاخود به‌پیی ده‌ستکه‌وته‌کانی ژیانته‌ی لیکه‌ی مه‌ده‌وه. خودا پیی وابوو که تۆ نه‌وه‌نده به‌هاداریت که کوره‌که‌ی خۆی نارد بو ئه‌وه‌ی له‌ پیناوتدا به‌ریت، ئه‌وه هۆکاری راسته‌قینه‌ی خۆشی و شادیه.

کتییی پیروز به‌ ئاشکرا پیمان ده‌لیت که خودا ده‌یه‌وئیت ئیمه‌ چێژ له‌ ژیاغان وه‌بگرین، به‌لام مه‌حاله‌ که بتوانیت چێژ له‌ ژیانته‌ی وه‌بگریت ئه‌گه‌ر بیتو یه‌که‌م جار خۆت به‌دڵ نه‌بیت و چێژ له‌ بوونی خۆت وه‌رنه‌گریت. خۆت تا که که‌سیکت که ناتوانیت له‌ده‌ستی رابکه‌یت، ته‌نانه‌ت بو چرکه‌به‌کیش. ئه‌گه‌ر تۆ خۆت خۆشه‌نوئیت و چێژ له‌ بوونی خۆت وه‌رنه‌گریت، ئه‌وا ژیانیکی پر له‌ ناخۆشی چاوه‌رپیت ده‌کات.

ئاساییه‌ که تۆش وه‌کو من جیاواز بیت له‌ که‌سه‌کانی ده‌وروبه‌رت. له‌ راستیدا خودا به‌ ئه‌نقه‌ست کارێکی کردووه‌ که ئیمه‌ جیاواز بین. هه‌موومانی به‌ هه‌ندیک جیاوازییه‌وه‌ به‌دییه‌ناوه. ئه‌و هه‌زی له‌ هه‌مه‌چه‌شنیه. تۆ که‌سیکی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ نیت؛ به‌لکو بپه‌اوتا و په‌سه‌نیت، به‌ها و نرخته‌ له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ زیاتره‌ که له‌ شتی دیکه‌وه‌ وه‌رگیراون.

خۆت به‌ که‌سانی دیکه‌وه‌ به‌راورد مه‌که‌ و ژیانته‌ی له‌ پێشپه‌رێکیکردن له‌گه‌لیاندا به‌فیرۆ مه‌ده‌ (دوه‌م کۆرنسۆس ۱۰: ۱۲). خۆت به‌ و چێژ له‌ بپه‌اوتابوونی خۆت وه‌ربگره. تۆش وه‌کو هه‌رکه‌سیکی دیکه‌ پپوئسته‌ هه‌ندیک له‌ لایه‌نه‌کانی ژیانته‌ بگۆریت، به‌و هۆیه‌وه‌ پۆخی پیروز به‌ درێژایی ژیانته‌ کار له‌سه‌ر ئه‌و گۆرانکاریانه‌ ده‌کات. هه‌وا له‌ خۆشه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که تۆ ده‌توانیت چێژ له‌ ژیانته‌ وه‌ربگریت له‌ کاتیکدا گۆرانکارییه‌کان ئه‌نجام ده‌درین.

به شی هه شته م

گۆرینی ترس بۆ باوهړ

ئیمه هه موومان ده زانین که ترس چ هه ستیکی هه یه. نازار به خشه و ریگه له پیشکه و تمنان ده گریت. ترس ده توانیت بیته هوی له رزین، ناره فکردنه وه، لاوازی، ده بیته هۆکاری ئه وهی که له دهستی ئه و شتانه رابکه یین که ده بیته روو به روویان ببینه وه.

ترس له خوداوه نیه. ئامرازیکه که شه یان به کار دیده هیئت بو ئه وهی نه هیلت به و جوړه بژین که خودا ده یه ویت (دووم تیمۆساوس ۱: ۷). خودا ده یه ویت که ئیمه به باوهړه وه بژین. باوهړ بریتیه له پشت به ستنی ته واوی که سایه تیمان به خودا به پوهی متمانه و دلنیا بوون له هیز و توانا و دانایی و باشیه که ی. ئه وه به لگه ی ئه و شتانه که ناتوانین بیانینین و هه بوونی باوهړی ته واوه به راسته قینه بوونیان.

باوهړ له قه له مړه وی رۆحیدا کار ده کات. له وانیه تو رها تیبیت که ته نها باوهړ به شتیک بکهیت که ده یینیت و ههستی پی ده کهیت، به لام وه کو رۆله ی خودا پیویسته به ئاسوده بیه وه له قه له مړه ویکدا بژیت که نه توانیت بیینیت (قه له مړه وی رۆحی). ئیمه خودا نابینین چونکه رۆحه، به لام ئه پوهی باوهړ پشمان پیه تی. ئیمه به گشتی فریشته کان نابینین، به لام وشه ی خودا پیمان ده لیت که ئه وان به ده ورمانه وهن و پاریزگاریمان لی ده که ن. ئه گهر بیتو باوهړمان به خودا و شه که ی هه بیت، ده توانین بگه یینه قه له مړه وی رۆحی و ئه و شتانه به ده سته پینین که خودا ده یه ویت چیژی لی وه ر بگرین که هیشتا راسته قینه نین.

شه یان چه ز ده کات که بیرو هزرمان بخاته سه ر هه ندیک بارودوخ و کاریک

بكات كه له داها توو بترسين. له لايه كى ديكه وه، خودا دهيه ويټ كه متمانەى پى بكهين و باوه پمان به وه هه بيټ كه ئه و له هه موو بارو دوخ و هه ره شه يه كى شه يتان گه وره تره.

كتيبي پيرۆز پره له هونەى ئه و كه سانهى كه تووشى بارو دوخى نا هه موو بوونه ته وه و به و هۆيه وه ترس دلپانى داگير كردوه. به لام پرياريان داوه كه باوه پر به خودا بكهين و له ئه نجامدا زور به باشى پرگاريان بووه. ده بيټ پريار بدهيت كه ناخو به ترسه وه ده ژيت يان به باوه پر؟ له گه ل ئه وهى كه ئيستا شوينكه تووى مەسيحيت، به لام له گه ل ئه وه شدا ده كرپټ به جوړيک بژيت كه به هۆى هه موو جوړه ترسيكه وه ئازار بچيژيت مه گهر ئه وهى كه پريار بدهيت به باوه پر وه بژيت. تو پرگاركاره كه ت به هۆى باوه پر وه وه رگرتووه: هه نگاوى دواتر بريتيه له فيربوونى ئه وهى كه چوون به باوه پر وه بژيت.

«له پيامى ئينجيدا بيتاوان كردن له خودا وه ئاشكرا ده كرپټ، ئه م بيتاوان كردنه ش له ده ستيپكردنه وه هه تا كو تا پى به باوه پر، وه ك نوو سراوه: ئه وهى راستو دروسته به باوه پر ده ژيټ.» (رؤما ۱: ۱۷)

كاتيک له خو شه ويستی خودا تیده گهين و درک به وه ده كهين كه به هۆى مردن و هه ستانه وهى عيساي مەسيحه وه له به رده م خودا راستو دروست كراوين، ئه وا بو مان ئاسانتره كه به باوه پر وه هه نگا و بنين. ئه و كات كه م كه م متمانە به خودا ده كهين كه ئاگاي لي مان بيټ و چاو دي ريمان بكات له جياتى هه ستر كردن به وهى كه ده بيټ خو مان ئه و كارە بكهين.

بوڤرى و ئازايه تى نه مانى ترس نييه، به لكو ده سته كار بوونه له كاتى هه بوونى ترسدا. كاتيک كه خودا فه رمانى به خزمه تكارانى ده دا كه نه ترسن، فه رمانى پى نه كردوون كه هه ست به ترس نه كهن، به لكو مه به ستي ئه وه بووه كه به پى

له بهرچا و گرتنی ههسته کانیان متمانە و باوەریان بهو هه بیټ. خودا ده زانیټ که پوچی ترس بهرده وام له هه وۆی ئه وه دایه که پریگریمان لی بکات له پته و کردنی باوەرمان پیی. ههر له بهر ئه مه یه که بهرده وام له وشه کانیدا پیمان ده لیټ که ئه و هه میسه له گه لمانه، بهو هۆیه وه نایټ سه ر بو ترس شوڤر بکه یین.

سیاسه ته ردار ئیلونوڤر پوزه فیلت (۱۸۸۴ - ۱۹۶۲) ده لیټ: «تو هیز و بویری و متمانە له ریگه ی هه موو ئه و ئه زموونانه وه به ده سته دنیټ که تو چیت ته ماشای روخساری ترست نه کردوو. تو ده بیټ ئه و کارانه ئه نجام به دیت که پیتوایه توانای ئه نجام دانیټ نییه.»

«به هیزبن و نازابن، لیان مه ترسن و مه تو قن، چونکه یه زدانی پهروه ر دگارتان له گه لتان ده روات، هه ریگیز پشتگویتان ناخات و واژتان لی ناهینی.» (دواوتار ۶:۳۱)

ته نها باوهڤر خودا دلخوش ده کات. ئیمه له ریگه ی باوه ره وه هه موو شتیکی له خودا وه رده گرین. بویه، زور گرنگه که باوه ر داری نوئی بزانیټ باوهڤر چیه و پاشان به پیی باوهڤر هه ل سوکه وت بکات. به ده سته پنیانی باوهڤری به هیز وه کو به ده سته پنیانی ماسولکه ی به هیز وایه. تو ده بیټ که م که م راهینان به باوهڤرت بکه یټ، بهو شیوه یه بهرده وام به هیز و به هیز تر ده بیټ.

(مه تا ۱۷: ۲۰) پیمان ده لیټ که ئه وه ی باوهڤری هه بیټ هیچ شتیکی بو مه حال نایټ. ته نانه ت باوهڤریکی که م ده توانیټ بیته هوی هه لکه ندنی ئه و گیر و گرفتانه ی ژیا مان که وه کو شاخ و کیو وان. له وانیه تو به درژیایی ژیا نټ له هه وۆی چاره سه رکردنی کیشه کانتدا بوو بیټ و زور جار هه ست به بیزاری و ناو میدی کرد بیټ. ئه گه ر وایه، ئه و ئیستا له سه ر لیواری ئه زموونتیکی نویدای. ئیستا ده توانیټ قسه له گه ل خودا بکه یټ (نوڤڤر بکه یټ) و بانگه یشتی بکه یټ تاکو به شداری بکات له هه موو ئه و گرفت و کیشانه ی که رووبه پرووت ده بنه وه،

ئىنجا بۆت دەردەكە وپت كە ئەو ەى بۆ مرؤف مهاله، بۆ خودا زۆر ئاسانه.

به گویرهى باوهرت بۆت ده بپت (مه تا ۹: ۲۹). له وانه يه زۆربهى ژيانت به ترسه وه بهرپرکردپت، به لام ئپستا كاتى ئەوه هاتووه كه ئەو ترسه به باوهر به خودا بگۆرپته وه. فپربوونى پرگهى نوپ كات ده بات، بۆيه بپهيو مه به و كۆل مه ده. هه موو شتپكى سه ر زه وى به پپى «ياساى گه شهى له سه رخۆ» بهرپوه ده چپت. كه م كه م هه موو شتپك ده گۆرديپت ئەگه ر به رده وام بين له سه ر ئەنجامدانى ئەو شتهى كه خودا داوامان لپ ده كات.

به‌شی نۆیه‌م

چێژ له ژيان وه‌ربگره

«دز نایه‌ت بۆ دزین و کوشتن و له‌ناوبردن نه‌بیت. به‌لام من هاتووم تاكو
ئه‌وان ژيانیان هه‌بیت، ژيانێکی پڕ و ته‌واو.» (یوحنا ۱۰: ۱۰)

عیسا ژيانی خۆی به‌خت کرد بۆ ئه‌وه‌ی که تو بتوانیت چێژ له ژيانت
وه‌ربگریت. ئه‌وه‌ش واتای ئه‌وه‌ نییه که تو هه‌موو شتی که به‌و جوژه به‌ده‌ستدینیت
که خۆت ده‌ته‌وێت و هه‌رگیز تووشی کێشه و گرفت نابیت. به‌لکو واتای ئه‌وه‌یه
که له‌ پێگه‌ی هه‌بوونی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ خودا، ده‌توانیت به‌سه‌ر کێشه‌کانی
جیهاندا سه‌ربه‌که‌ویت و له‌ پێگه‌ی هێز و توانای پڕوژه‌وه‌ له‌گه‌ڵ خودا
هاوبه‌شی له‌ ژيانێکی نوێدا بکه‌یت.

خودا ژيانی راسته‌قینه‌ی ئیمه‌یه. له‌ پێگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ ده‌ژین و ده‌جولێین و
بووتمان هه‌یه. ئه‌گه‌ر بێتو فیتری ئه‌وه‌ بین که چێژ له‌ بوونی خودا وه‌ربگرین،
ئه‌وا ده‌توانین چێژ له‌ هه‌موو پۆزانی ژیاومان وه‌ربگرین. چێژ له‌ هه‌بوونی
په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ خودا وه‌ربگره. خودا نیگه‌رانی هه‌موو ئه‌و شتانه‌یه که بوونه‌ته
مایه‌ی نیگه‌رانی تو، وه‌ له‌ راستیدا کتییی پیرۆز پیمان ده‌لێت که خودا ئه‌و
شتانه‌ کامه‌ل و ته‌واو ده‌کات که نیگه‌رانت ده‌کهن. ئه‌و هه‌میشه له‌ ژياندا کار
ده‌کات، له‌ پێگه‌ی تۆوه‌ باشتر و ته‌واوتر خواست و ویستی خۆی جێبه‌جێ ده‌کات.

به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌له‌ له‌ خودا مه‌ترسه. ده‌بیت له‌ پروی پێزه‌وه‌ لێی بترسین.
واته، ده‌بیت پێزی خودا بگرین و بزاین که ئه‌و هه‌ره به‌توانایه و ئه‌وه‌ی که
ده‌یلت به‌راستی ئه‌نجامی ده‌دات. به‌لام نابیت ترسی ئه‌وه‌مان هه‌بیت که هه‌ر
کاتیک هه‌له‌یه‌کمان کرد، خودا لیمان تووهره‌ ده‌بیت یان ئه‌گه‌ر نه‌مانتوانی ته‌واو

و کامل بین، سازمان دہدات. خودا خاوهن بہزہیہ و زور درہنگ توورہ دہبیت. خودا زور نارامگرہ و سنووری ٹیمہ دہزانیت و لہ لاوازی جہستہی و پوچیمان تیدہگات.

ئہگہر توش وہ کو ہہریہک لہ ٹیمہی، ئہوا زور شتی ژیان و کہسایہتیت ہہیہ کہ پئویستیان بہ گورانکاریہ - وہ خودا دہیانگوپت. بہلام لیرہدا ہہوالہ خوشہکہ ئہوہیہ کہ تو دہتوانیت چیت لہ خودا و ژیانت و ہربگریٹ لہ کاتیکدا خودا ئہو گورانکاریانہت تیدا ئہنجام دہدات.

ئہو ژیانہی کہ ٹیستا ہتہ، لہوانہیہ ئہوہ نہبیت کہ تو لہ داہاتوودا دہتہویت، بہلام تاکہ ژیانیکہ لہ ٹیستادا ہتہ، بویہ پئویستہ دہست بکہیت بہ چیتوہرگرن لپی. شتہ باشہکانی نیو ئہم ژیانہی ٹیستات پہیدا بکہ. تیشک بخہ سہر شتہ ئہرینبیہکان و ہہول بدہ لہ ہہموو شتیکدا باشہ و چاکہ بینیت. چیت لہ ہہبوونی خیزان و ہاورپی و ہربگرہ. قسہی خراپیان لہسہر مہکہ و خوت سہرقالی گوینیان مہکہ. نوپژیان بو بکہ و ریگہ بدہ کہ خودا بیانگوپت.

چیت لہ ٹیش و کار و مال و کاروباری ئاسایی پوژانہی ژیانت و ہربگرہ. دہتوانیت ئہمہ بکہیت ئہگہر بیتو متمانہی تہواوت بہ خودا ہہبیت و ہہلسوکہوت و ئاکارپکی باشت ہہبیت. لہ جیگہی ئہوہی کہ چاوت لہسہر شتہ خراپہکانی خوت و ژیان و خیزان و جیہان بیت، چاوت بخہ سہر خودا و سہرنجی ئہو بدہ. خودا پلانٹیکی باشی بوت ہہیہ و پیشوہخت دہستی کردوہ بہ ٹیشکردن لہسہری. تو دہتوانیت پیشوہخت دلخوش و شاد بیت، بہ پەرؤشیہوہ چاوہرپی ئہو شتہ باشانہ بہ کہ لہ داہاتوودا دپنہ سہر پت.

ہہندیک کہس پیمان وایہ کہ ہہتا کیشہ و گرفتیان ہہبیت، ناتوانن چیت لہ ژیانیان و ہربگرن، بہلام ئہوہ بوچووون و بیروپاہہکی ہہلہیہ. خوت سہرقالی

هه‌له و په‌شیمانیه‌کانی رابردوو مه‌که. بیر له‌و داها‌توو مه‌زن و جوانه‌ بکه‌وه که به‌ هو‌ی عی‌سای مه‌سیحه‌وه هه‌ته. تۆ ده‌توانیت چیژ له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه وه‌ربگری‌ت که بریار ده‌ده‌یت چیژی لئ‌ وه‌ربگری‌ت. ئه‌گه‌ر بریار بده‌یت، ده‌توانیت له‌ تئ‌و ئۆتۆمبیله‌ که تدا چیژ له‌ قه‌ره‌بالغی تئ‌و شه‌قامه‌کان وه‌ربگری‌ت. بیرت نه‌چیت که من شی‌وازیکی نو‌یی ژان‌تان فیر ده‌که‌م، بۆیه هه‌لسوکه‌وت و بیروبو‌چوونت به‌رامبه‌ر ژیان به‌شیکی گرنگی ئه‌و ژیانه نو‌یه پیکدی‌نیت.

من له‌ کۆتاییدا فیری ئه‌وه بووم که چیژ له‌ کاتی ئیستم وه‌ربگرم له‌ کاتی‌کدا به‌ره‌و داها‌توو هه‌نگاو ده‌نیم. بۆیه، ده‌مه‌وئ به‌راستی هانت بده‌م که تۆش هه‌مان شت بکه‌یت. زۆر شت هه‌یه له‌ ژان‌تدا که خودا کاریان له‌سه‌ر ده‌کات، بۆیه نایه‌و‌یت له‌ کاتی ئه‌نجام‌دانی‌دا، دل‌ته‌نگ و نار‌حه‌ت بتینیت. وه‌کو چۆن من‌دال ده‌بیت گه‌وره‌ بیت و پ‌یگات، شو‌ینکه‌وتووانی مه‌سیحیش ده‌بیت گه‌وره بن و گه‌شه‌ بکه‌ن. ئه‌م پرۆسه‌ی گه‌شه‌کردنه‌ زۆربه‌ی کات زیاتر له‌وه ده‌خایه‌نیت که ئیمه‌ ده‌مانه‌و‌یت، به‌لام هیچ ریگریه‌ک نییه له‌به‌رده‌م ئه‌وه‌ی که نه‌ته‌و‌یت چیژ له‌و گه‌شته وه‌ربگری‌ت.

خودا چاوه‌ری ئه‌وه‌ت لئ‌ناکات که ریک ئه‌م‌رۆ بیه‌ته که‌سیکی ته‌واو و کامل. له‌راستیدا ئه‌و پ‌یشه‌وخت ده‌زانیت که هه‌تا له‌سه‌ر زه‌وی بژیت، ناتوانیت بیه‌ته که‌سیکی ب‌یخه‌وش و ته‌واو. به‌لام چاوه‌ری ئه‌وه‌مان لیده‌کات که به‌رده‌وام له‌ هه‌ول‌دان‌دا بین. ده‌بیت هه‌موو رۆژیک له‌ خه‌و هه‌ستین و به‌وپه‌ری دل‌سۆزیه‌وه خزمه‌تی خودا بکه‌ین. ده‌بیت دان به‌ هه‌له‌ و گونا‌هه‌کانماندا بنین و دا‌وای لئ‌خۆشبوون بکه‌ین؛ هه‌روه‌ها ئاماده‌یی ئه‌وه‌مان تیدا بیت که پشت له‌ گونا‌ه و تا‌وانه‌کانمان بکه‌ین. ئه‌گه‌ر ئیمه‌ وا بکه‌ین، ئه‌وا خودا شته‌کانی دیکه له‌ ته‌ستۆ ده‌گری‌ت. خودا له‌ ریگه‌ی رۆحی پی‌رۆزه‌وه به‌رده‌وام ده‌بیت له‌ ئیش‌کردن له‌سه‌رمان. رۆحی پی‌رۆز فیری وشه‌ی خودامان ده‌کات و ده‌مانگۆرپ‌یت و به‌کارمانده‌هینیت. تۆ

ههنگاوت ناوته ئیو شیوازیکی نوئی ژیانهوه، لهو باوه‌په‌دام که هه‌رگیز په‌شیمان نابیته‌وه. چیژ له بوونی خودا وه‌ربگره، چیژ له خؤ وه‌ربگره، هه‌روه‌ها چیژ لهو ژیانه وه‌ربگره که عیسا له پیناوی به‌خشینی به‌تو گیانی خوئی به‌خت کرد!

نویژی رزگار بوون

خودا تۆی خوشده ویت و دهیه ویت په یوه ندییه کی که سی هه بیت له گه ل تۆ. نه گه ر تۆ هه تا ئیستا عیسات وه کو رزگار که ری خۆت قبوول نه کردوو. ئیستا ده توانیت قبوولی بکهیت. نه وهی له سه رته ته نه ا دلت بۆی بکه یته وه و نه م نویژه بکهیت:

«باو کم له ئاسمان، ده زانم که گونا هم له دژی تۆ کردوو. تکایه مېووره. پاکم بکه وه. په یمان ده دم که باوهر به عیسا ده که م، پۆله ی تۆ. باوهرم هه به به وهی له پیناوی من مرد - گونا هی منی له سه ر شانی خۆی هه لگرت و له سه ر خاچ مرد. ههروه ها باوهر ده که م که له نیوان مردووان زیندوو بووه وه. من هه ر ئیستا ژیا نی خۆم ده ده مه ده ستی عیسا.

سو پاس بۆ تۆ، باو که. من سو پاس ت ده که م بۆ به خشی نی گونا هه کانم و بۆ پیدانی ژیا نی هه تا هه تایی. تکایه یارمه تیم بده بۆ نه وهی بۆ تۆ بژیم. به ناوی عیسا ی مه سیح نویژ ده که م. ئامین.»

کاتی که تۆ له دلت وه نه و نویژه ت ده کرد، خودا تۆی له لای خۆی قبول ده کرد، ههروه ها پاک ی کردیته وه و ئازادی کردیت له کوته کانی مردنی پۆحی. کاتی که ته رخا ن بکه بۆ نه وهی نه و پارچه ئایه تانه ی خواره وه بخوینیته وه و له هه مان کاتدا داوا له خودا بکه له گه ل ت بدو ی ت له میانه ی ریکردنت له سه ر رپهرو ی ژیا نی نو ی ت.

یۆحه نا ۳: ۱۶ ۱ کورنسو س ۱۵: ۳ - ۴

نه فه سو س ۱: ۴ نه فه سو س ۲: ۸ - ۹

۱ یۆحه نا ۱: ۹ ۱ یۆحه نا ۴: ۱۴ - ۱۵

۱ یۆحه نا ۵: ۱ ۱ یۆحه نا ۵: ۱۲ - ۱۳

به رده وام نویژ بکه و داوا ی یارمه تی له خودا بکه بۆ نه وهی کلیسایه کی پر باوه رداری راسته قینه بدو زیته وه بۆ نه وهی زورتر هان بدرییت و په یوه ندیت له گه ل مه سیح گه شه بکات. خودا هه می شه له گه ل تودایه. نه و پی به پی رابه رایه تیت ده کات و بو ت ئاشکرا ده کات که چ ژیا نی کی پر واتای هه به بۆ تۆ.